

I V A A D A M C O V Á

P R A H A

PŘEPIS BESEDY KONANÉ

7. LISTOPADU 2018

Iva Adamcová – Praha Na Prádle 7.11.2018

Host Patrik Kee (prvních cca 12 minut záznamu uvádí jeho hudební vystoupení)

Iva: Dobrý večer, vítám mezi námi Patrika. Patriku, takovouhle hudbu vždycky budeme potřebovat na takovýchto setkáních, protože ona všechny připraví. Připraví na to, aby slyšeli hlas z nitra. Většinou si sem přinesete svoje problémy všedních dnů. Zdravím úžasné, krásné tváře, všechny tady. I když moc nevidím teda (smích). Přesto vás rozeznávám, a tahle muzika vás vlastně přitáhne zpět domů, tam, kde jste skutečně doma. A za to já ti moc děkuju. A musím říct, že my jsme se čtyři dny teď neviděli jenom, my jsme se viděli v Uničově a mě připadá, že jsme se neviděli čtyři minuty, Patriku. Děkuju. Děkuju (potlesk).

Tak. Přinesla jsem si spoustu otázek, ale jsou tady i čerstvé, jestli o přestávce si chcete napsat něco konkrétního pro tuto dobu, pro ten čas, tak se ptejte, protože jinak budu používat otázky, které jsem si přivezla a je to škoda, protože ta přímota a to, že se dočkáte svých odpovědí tady a teď, ta je pro vás hodně důležitá.

Ahoj Ivanko, zajímalo by mě, proč mám potřebu čerpat stále energii z venku. Sexem, v drtivé většině se zadanými muži, proč? (Smích.) Nevěřu jsem nikdy neodsoudila. Přejídáním, alkoholem, kouřením, vnímám u sebe velikou urputnost. Moc děkuji, Lucie.

No to je hezký. (Smích.) Takhle: Vysvětlím vám pojem energie a vy jste tím Bohem. Jestliže tělo vám vhání potřebu, že potřebujete něco z vnějšího světa, je to obrovská iluze. Podvrhuje vám něco, co neexistuje. Řeknu vám to naopak. Nedávno náš František, on je to úžasný človíček, pracuje u nás teď na statku, mi říkal: Jak ty to děláš? Já jsem poprvé zažil to obrovské množství těch lidí, já jsem přišel domů úplně vycucaný. Protože jsem se objímal s desítkami lidí, že jo, lidské tělo... A já jsem se začala smát, říkám, nikdo jiný tě nemůže vycucát, jenom ty sám. Jestliže ty na to nejsi zvyklý a odmítáš to, už překročíš tu hladinu té míry, toho objímání, pak ten, kdo tě vycucal, je tvoje vlastní tělo František, který už to nechtěl. Už odmítnul něco. Tohle vás vycucává. Vy jste si zvolili všechno. Je to paradox samozřejmě, že tam máte třeba i ten pobyt u nás, kdy se všichni najednou objímají. (Smích.) Ale je to krásné, když s tím souhlasíte.

Ano, my lidé jsme tak nastavení, že vývojem souhlasíme pořád víc a víc se vším, co se kolem nás děje, než se prolne do stavu původního Boha, ale k tomu vede dlouhá cesta. Tady je vysvětlení: Bílá magie tohle odmítá. Ona si myslí, že to tak není. Takže i to hledání té energie zvenjšku bude souviset s tím, že někde vevnitř v tobě, Lucí, není něco v pořádku, to znamená, něco odmítáš a to tě vycucává, a pak dohledáváš vnějškem něco, co je ti příjemné. Je ti to možná příjemné i proto, že pak se nemusíš zavazovat se zadanými muži. (Smích.) Jenom se s nimi setkáš a zase je odložíš samozřejmě, takže tam dohledáváš něco, co v tobě nebude ještě zpracované. Tak se podívej sama do sebe, kde to je, ale vysává tě tělo tvé, ještě před tím aktem, než se k tomu dorazí.

Milá Ivanko, díky za to, že jsi a že jsem tě mohla potkat. Celý život hledám a teď konečně mám pocit: Jó, to je ono. V poslední době mi tam stále skáče myšlenka: Co se stane se žáky první až osmé třídy? Je to skoro šest miliard. (Smích.) Pokojně dožijí své osudy a budou se jim rodit už děti 5D? Někde ses zmínila, že nás čeká čistka. Miluji všechny lidi, i ty 3D i jejich egoismy.

Ano, výborně. To je správné, protože všechno.... Já už jsem se o tom teď zmínila v Uničově, tam jsem to trochu nakousla a bylo vidět, že sál byl malinko zaskočen. Je to hodně náročné pochopit, co jsem vám přišla předat dál jako vzkaz. Každý z vás, jedinec toho vašeho těla, ze kterého koukáte vlastně na celý svět, na celou planetu, i když si to neuvědomujete, že na celou, jste skutečně vším. Dneska jsem si všimla dokonce na facebooku byl zajímavý dotaz přes jednu kamarádku, která tam vkládala za někoho dotaz: Jak je to s neprojeveným světem? Už jsem teď v Uničově vysvětlovala, že jste vším. Jste i vším, co je. Na projeveném světě, a co je v neprojeveném světě. Protože vy jste Duchem. A Duch je vždycky celistvý. On je celý stoprocentní. To znamená, že člověk 5D vlastně nemá nic proti vnějšímu hmotnému světu tak, jak činí. Pozor, můžete se chovat jakkoliv ve svém těle. Ale nemáte negativní emoce. To je stav Jednoty. Tehdy jste celý světem vnějším a samozřejmě neběsníte, když vás někdo opouští, protože víte, že vás neopouští. Ten, kdo tady, a je jedno, kolik mu je let, odkládá své hmotné tělo, odkládá hmotné tělo a zůstává čirá energie Ducha. To znamená původní společné reality Ducha. To znamená, že vy pouze procházíte tím životem a ten Duch je skutečně celý.

Mně se nedávno dostalo do ruky opět po několika letech Tomášovo evangelium a je to tam nádherně všechno vysvětlené. A dnes, když si ho přečtete, po letech, kdy posloucháte, vám dojde, že skutečně už vnímáte věci jinak. Dřív byste těmto informacím nerozuměli. Ale dneska už vnímáte, co jsem vám přišla vysvětlit. Je to hrozně moc důležité. Takže: Nikdo nikdy neumře. Umírá pouze hmota, která je odkládána, takže Duch je nesmrtelný. A je nesmrtelný i těch lidí, kteří o tom neví, to znamená 3D, jejichž tělo ještě samozřejmě běsní. A je nesmrtelný i člověka 5D, který už je během svého života, když mu zemřou negativní emoce, nesmrtelný. Takže to je jediná realita. Není nutné přemýšlet. Vy už víte, komu patří myšlenky. Patří hmotnému vědomí neboli Egu, takže když přemýšlíte nad věcmi, které vás zatěžují, strháváte se do stavu, kdy očekáváte ještě něco, co byste odmítli. Nepřemýšlejte o tom. Je to nastavené. Děje jsou hotové a jsou vaší vůlí. Protože vy jste chtěli žít v oblasti této hmoty, která pluje.

V Uničově jsem vysvětlovala, co to je vlastně ve vztahu zrodu. Jestliže matka otěhotní... Dan asi ještě neposílal Uničov, Dane? Ještě neposílal, tam to uvidíte... tak, když matka otěhotní, tak pozor, vytváří hmotné tělo. Hmotu těla člověka, další prostor, obleček pro část Ducha svého. Už víte, že jestliže vám kdokoliv zdánlivě druhý, druhé lidské tělo, přijde něco udělat, opakuje se nová šance pro to, abyste zachovali klid směrem od svého těla k tomu zdánlivě druhému tělu, protože vaší skutečnou realitou je Duch, který je stejný. To znamená, že vy sami sobě v jiném hmotném těle přicházíte činit činy. Takže jestliže matka otěhotní, zrodí se tělo, ve kterém je její vlastní Duch, který bude

pokračovat ve vývoji planety. A pozor, mají spolu s tím dítětem domluvené veškeré vazby. Co se má naučit, co se má odložit. A odkládáte přesně to, co jste nepřijali. Takže to, co neumíte ještě přijmout, vás bude vždycky provázet, protože kdybyste to uměli přijmout a ten děj kolem vás běžel, tak si ho nevěšimnete. To je logické. Dneska se to samozřejmě vyjevuje v takovém tom silnějším světle, budete si toho všimnat a budete umět reagovat lépe než v minulosti, protože jste si samozřejmě ten vývoj připravili sami pro sebe. Tak.

Milá Ivanko, tak jsem se rozběhla do psaní a najednou nevím, jestli mám vůbec psát. Máte toho tolik a já bývám na papíře ukecaná. Ústně ne, to jsem hodně zamlklá. Třeba tohle psaní někomu poslouží jako potvrzení nebo tlumočení vlastních bolestí, ztrát a ještě větších ztrát. Během svého života a po letech poslechu vašich přednášek jsem si potvrdila svoje podezření, že za všechny bolesti v mém životě si samozřejmě můžu sama. A to převážně tím, že jsem byla jednak obhájkyní pravdy s velkým P. Teď se budete koukat sami na sebe, jo? Čili krást se nemá, má se být pravdomluvným, čestným, krásným, štihlým a vůbec dokonalým. A pokud tak není, no tak hurá. Mindráků a depresí je na výběr dost. A jednak tím, že jsem se zamilovávala a to tak, že k smrti a do zadaných mužů. Patřičně jsem každému partnerovi visela kolem krku a lpěla jsem na něm jako ta krajta. (Smích.) Nechci říct jako mamba zelená, protože ta je jedovatá a to už jsem teda nebyla. Ale krajta je taky takové milé, přítulné zvířátko, no obtáčí se. (Smích.) A tak jsem se zamilovávala, zamindrákovávala a visela kolem krku, až mi došlo, co jsem to za člověka?! Pominu své údobí bílé magie. Ale i tím jsem šla lidem zákonitě na nervy. Jednoho dne přišly dny nové, kdy nic z toho nebylo a není. Není touha být dobrá, lepší, nejlepší. Není komu viset na krku. Už bych to ani nesvedla. Kdo by mě taky unesl? (Smích.) Paní je úžasná, hele. A ráda nechávám každému, co jeho jest. Včetně pojetí života a pravdy a Boha. Výborně. A je mi klidno. Jenže. Asi před 5 lety začaly bolesti levé kyčle, které letos přerostly v silné bolesti, kdy se tři doktoři prou, jestli ta bolest patří kloubu nebo šlachám anebo všemu dohromady. A já chodím z jedné rehabilitací na druhé a na třetí. A bez prášku proti bolesti nepřečkám ani tři dny. Pokud to jde, tak se směju sama sobě a všemu a jsem ráda, že mám jen dvě nohy a bolest jen v té jedné. Chtěla jsem jet na Slunečnici, ale fyzicky to prostě nedám. Tuším, že vy víte, nač se chci zeptat. A tuším, že vím, co mi odpovíte. Jestli moje platba dojde někdy konce a jestli bude trvat tak dlouho, jak dlouho jsem považovala chování některých lidí v mém okolí za špatné. Je to tak? Pro každý případ okukuji módní invalidní skútríky a přemýšlím, jestli ho budu moci zaparkovat někde u nás v paneláku. Líbí se mi ten červený model. Stojím na prahu stárnutí, je mi 62 a tak ráda bych do toho stárnutí vběhla, vešla, vtančila. Stejně tak jako tančí žena, když je šťastná. Beru ale vše, i ten invalidní skútrík, když to bude nezbytné. Pro každý případ si pořídím i sytě

červenou rtěnku, abychom ladili. (Smích.) Mějte se hezky. Z Moravy zdraví Lída.

Já si myslím, že ten přístup, Lído, máte úplně perfektní. To je ten nejlepší, jaký můžete mít. Humor a přijetí vaší platby. Já teda mimochodem jsem dneska paní jenom v krátkosti jednou větu odpověděla, protože jsem samozřejmě nechtěla uvádět časový zápis. Takže časový zápis už paní Lída dostala. Jenom jsem vám chtěla ten dopis přečíst, abyste si uvědomili.... Ano, tady skutečně se díváte na hmotu do první úrovně první čakry směrem do hmoty, kde jste viděli, že někdo je špatný. Většinou ona sama, když se pak považovala a zrodily se samozřejmě ty pocity, že já nejsem dobrá. Ano, všechno má svůj čas. Já teď hodně komunikuju s lidmi, kteří mi píšou, že třeba rok měli platbu, s kterou si doktoři nevěděli rady a ze dne na den ta platba pominula. Skutečně, když se to vybije, přijde čas, ale nesmíte vytvářet nové odpory. Jinak zase je samozřejmě za nějaký čas zaplatíte a bude se vše opakovat. Vypadá to jako nekonečný proces, ale dnes už víte, jak se máte chovat při platbě. Nemoc vzniká tehdy a to už víte, kdy máte odpor. Takže proč neustále pokračovat v odporech. Jestliže se odpory zastaví, jednoho dne se minulostní věci zaplatí. Ono to někdy trvá déle, ale dočkáte se všichni. Tak.

Já vás poprosím někoho o kapesník. (Smích.) Nemáte papírový kapesníček? Já jsem si ho nechala vzadu. Omlouvám se. Vidíte, nic si z toho nedělám, že na hlavě bouli mám. Tak, dobrý. Děkuju.

Dnes jsem poslouchala Kladno a vím přesně, co včera mi ten Satánek dělal. Ten váš hlas je jako večerníček před spaním. Miluju ho. Před sedmi lety mi někdo o vás říkal, ať si vás pustím a vida je rok 2018 a už vás dokážu slyšet a velmi tomu začínám rozumět. A vždy, když si myslím, že už to mám, přijde to, co včera. Jsem šťastná, že tu jsem, miluju tuhle planetu. Vždycky, když je mi zle a umím odstrkat Egíčko, si představím ten zářivý strom z Avatara, ty tóny toho šumění, tu lásku. A cítím vším tím uvnitř, že jsem, teď už krásné hmoty Šárky. A to je to. Nejráději bych všem říkala: Zřím tě a chtěla bych cítit to, co já. Ale vím, že když cítím, že nemám, tak nemluví. Musím vám říct, že vás nezbožňuji, ale jsem vámi absolutně okouzlena a vím, že ve vaší blízkosti musí být blaho sedět a hovořit. Víte, zajímalo by mě, jestli jste někdy unavená? (Smích.) Pak vám odpovím, jo? Já se neseťkávám a moc nekomentuju. Občas si něco přečtu a ono se to zrovna hodí. Ale vím, že mám svůj seriál. I když vás ráda poslouchám, беру vás jako přítele, který mi dává možnosti, ale nepotřebuji sedět v hale a poslouchat. Já potkávám lidi a cítím, jak koukají, jak to cítí. To je nepopsatelné, co by chtěli, ale přijde jim to třeba bláznivé. A já jim to vidím v očích a na rtech. Jakoby říkali: Ahój, kdo jsi? Proč se tak krásně usmíváš, když svět je tak zlý?

Ano, někdy budete za mimoně, samozřejmě, to už jste si zažili všichni. Ale každý má svůj čas. Netlačte na pilu. A vy v tomto případě se také protlačujete vlastně zkouškou být za podivného, za darebáka, za blázna trošku. Nebojte se toho. Všechno si budete

muset umět tady zahrát. Hrajete to zase sami sobě. Jestliže to přijmete, hned to zmizí. A nebudou k vám posílání lidé, kteří tohle musí prožívat, jo?

A říkám si, že třeba jim to dá impuls. Třeba jsem anděl a.... Víte, to je přesně to. Já si to jen pomyslím a přepadne mě obrovská radost. Ale já to nemám potřebu rozebírat a říkat. Dělá mě to prostě šťastnou, ne pyšnou. Vždycky jsem byla jiná a teď už vím, proč bylo to v uvozovkách "zlo", už to chápu. Necítím nenávist, závist, pomstu. Ale co mě drtí, jsou finance. (Smích.) Ale pořád se snažím chápat a jít k jinému pocitu pokaždé s jinou emoci. Jako malá jsem se v tom neorientovala, byla jsem za to bitá. A potlačilo se to ve mně. Nebyla jsem, kurva, připravená na, kurva, takovou sílu. A to byly ty hlasy v hlavě. Těch let toho pochopení, všechny je miluju, ty lidi, ty zážitky. A z té největší nenávisti a bolesti, je ta nejkrásnější láska. Ta, co mají děti. Děkuji, že jsem vás dokázala pochopit. Za ta léta utrpení, za ty lidi, co musí ještě trpět, já děkuji vším tím, vším, co dokážu dát. Ivanko, vy a moje maminka mi stále pomáháte na mé cestě a já vím, že vše už bude jen dobré. Děkuji nesčetněkrát tomu všemu. Víím, že to utichá. Víím to, protože do prdele všechno, absolutně všechno, co říkáš, nádherný hlas, já miluju a přijímám to, proč tu jsem, proč jsem šťastná. Mějte se moc krásně. Snad se někdy potkáme jako přátelé u vína, co se vás neptají, jak mají žít. Ale diskutují a smějí se. Jste nádherná bytost, stejně jako já a já vás miluju a nás všechny do každického detailu, který už vidím. Stromy, listy, psí oči, lidské oči. Miluju to tady a mějte se šťastně. Ahoj.

Tak, výborně. Jestliže je člověk celek, musí celkem skutečně žít. Nesmíte nikoho vyvyšovat. Ano, máte se chovat jako přátelé. K tomu jsem vás vždycky vedla. Nikdy by mi neudělal radost člověk, který by mě obdivoval, protože víím, že mi nerozumí. A to už jste mnozí pochopili. Také jak se tak na vás tady koukám, je tu hodně lidí, kteří už se se mnou setkávají jako přátelé, protože už byli mnohokrát vedle mě a se mnou a znají mě jako normálního, obyčejného člověka.

Přišla jsem vám vysvětlit, co to je Kristovství. Přišla jsem vám vysvětlit, že vy máte hladinu. Kristus nikdy neslibil, že se vrátí. To z toho udělalo hmotné vědomí lidí, kteří si to přáli, aby se vrátil. Ale nejde to. Člověk Ježíš, hmota Ježíš je dávno pohřbená a vuculá touhle planetou. Takže on žije ve všech. Vaší hladinou je dojít do stavu, kdy pochopíte a naberete si 100% zkušeností pro dobu určenou na planetě v čase a prostoru. Tedy časoprostorové křivce, která vlastně odpovídá devítiletce. To znamená v době 3D, kdy si mylně představuje člověk, jedinec, že je hmotnou složkou. Tak to nebylo a není. Dnes ale už máte tolik zkušeností, že může přijít člověk, který byl předeslán. To znamená syn neboli dcera člověka. A vždycky je ten člověk jeden první, jako je buňka, která první se rozdělí při oplodnění a neznámá, že je vítězem. Je jenom děj, který pokračuje. Ať jste první, milióntí, stomilióntí, na tom nezáleží. Vědomí se osvobozuje samo. A každý z vás má ve své hmotné složce tento děj. To znamená, máte Krista neboli syna člověka v sobě. Je to doba, kdy pochopíte. A o to jde.

My jako člověk 3D bereme, a ještě to budete mít nějaký čas v sobě, pozici lineárního času. To znamená: minulost, přítomnost, budoucnost. Dnes už víte, že to tak není. Ale musíte si to ještě samozřejmě ve svých osudech srovnat. Ve svých hlavách a hlavně srdcích. Není třeba se bát budoucnosti, není třeba se dívat do minulosti. Máte žít a opravovat to, co jste dělali v minulosti, aby to šlo líp, a vždycky to trochu líp půjde. To je jediné, o co se máte pokoušet. A později, až zemřou odpory vašeho těla, vám to půjde úplně lehce. Protože na kohokoliv se podíváte, komukoliv cokoliv uděláte, děláte to sami sobě. A to budete sklízet. To, co jste zaseli. Takový člověk potom má zminimalizovanou únavu samozřejmě, takže i když jede jako tank pro druhé, tak to tak není. Vede ho společné Božství a ono mu i pomáhá. Pomáhá mu, protože je ve všech ostatních hmotných složkách. Takže přesně ví, co má kdy dostat. Kdy pomocnou ruku dostat. Kdo s vámi má spolupracovat a kdo naopak ne. Kdo se k vám dostat nemá, i to je nastavené.

Dobrý večer milá Ivanko. Když budete mít čas, poprosím vás o odpověď. Hovoříte, že autistické děti se rodí egoistickým rodičům.

Já budu radší....to je ve slovenštině, to už jste asi zjistili. Já to radší přečtu, protože se už začínám potit, když to překládám do češtiny.

O takého svoje dieťa som sa do jeho 10 rokov starala takmer výhradne sama. Inak dieťa intelektovo nadané, chodilo do školy pre nich. Hoci sme žili s jeho otcom, no on si vždy našiel toľko rôznych aktivít, že na rodinu mu nezostal žiadny čas ani peniaze. Po predaji firmy už začal trochu pomáhať, čas mu aj vyvstal, aj peniaze. A tak ich venoval frajerke a ja som sa aj s chlapcom vo veku 16 rokov odsťahovala k mame, ktorá ma akurát veľmi potrebovala. Vyplýva z uvedeného, že ja som tá egoistickejšia, keď sa starám hlavne ja? Kludne si siahnite (Úsmev). S obrovskou úctou k vám na ľúči veľká hmota. Alena

To je špatně pochopené. Já jsem nedávno byla v Ústí, tam jsem o tom hovořila. Vysvětlovala jsem, že v této době, kdy je přechod mezi 3D a 5D, nacházíme se v takzvané bráně, neboli předsíni 4D. Kdy v této době, a to je časový úsek planety, která letí, ještě bude trvat asi zhruba 8 let, než úplně vyletíme z brány. A do této doby bude řečeno v tomto směru vše, pak už vám to bude jasné. Ale do této doby se v té bráně časoprostorové křivky objevují dva typy lidí. Lidí, kteří nedokážou pochopit vůbec nic, nerozumí ničemu, co Iva říká v těchto informacích, protože nemají nažitou plnou aktivní časoprostorovou křivku. S tím se nedá nic udělat, ty to úplně mine. Jsou tam i lidé, kteří se k tomu dostanou, něco je osloví a něco odmítnou. To taky patří ještě do stavu 3D, ale už je tu zaseté semínko, které bude pokračovat v časoprostorové křivce, která zůstává v prostoru, který je 3D, ze kterého se oni nemohou vymanit. Duch, který neprošel celou aktivní časoprostorovou křivku, nemůže propustit prostor 3D, nejde to. Jeho hmota by se spálila obrovskou silou Ducha, který přichází v 5D. Takže to není možné a je to vlastně jeho „záchrana“ v uvozovkách. Je to naše společná záchrana.

Takže tady potom následuje další typ člověka, který má nažito a pomalu samozřejmě mu začíná docházet, co vám říkám. Já jsem vysvětlovala, že vlastně v této přechodové době autistické děti, které se dříve nerodily v takové míře, to začalo až asi před 30 lety se objevovat takový typ dítěte. Je to člověk, který je vlastně uzavřený v sobě. Ony jsou velmi čisté. Ano, Duch je vždycky velmi čistý a zvlášť když má oslabenou vnější schránku a zůstává uvnitř ukrytý. On je chráněný před běžným světem a v této době to je velkou zkouškou. A každý ten osud, vy jako Božství si nabíráte každý jiný, protože máte samozřejmě jinou hladinu duchovnosti, to znamená zkušeností aktivních pro časoprostorovou křivku, která patří jenom každému z vašich těl. Tehdy jsou tu rodiče, kteří budou mít tohle dítě, ale mají nastaveno ve svém těle, že to nepřijmou. Pro ně to bude velké utrpení a potřebují si ho zažít. Ale jsou tu i rodiče, kteří to přijmou, a pro ně to bude dar. A i těm tohle dítě pomáhá. Vy máte milovat svoje dítě, ať je jakékoliv. Ať bude hloupé, chytré, geniální, obézní, velmi nemocné anebo naopak nadané. Nezáleží na tom, jaký bude mít přívlastek, je to vždycky vaše dítě. To znamená, že ve vašem osudu je vhodná tato kombinace. Vy si s ním musíte poradit. A je stejným odporem, jestli budete pyšní na svoje dítě anebo ho budete zatracovat. Ono je, jaké je. Ale hlavně ta hmota, co tam vytváří za děje, není skutečná. Skutečný je Duch. Proto nemáte nikoho vyzdvihoval a nikoho hanit. Proto by odporovali rodiče, kteří by to své dítě vyzdvihovali a porovnávali ho s druhými lidskými těly. Tak to není. Jestliže já mám doma typ jakéhokoliv člověka a v mém osudu se odehrává s mým dítětem jakýkoliv vyučovací proces, je přesně pro mě dokonalý takový, jaký je. A o tom jsem samozřejmě mluvila a ne o tom, že když to dítě máte a vychováváte ho sama, že vy jste egoistická. Tak to není. Naopak, jestliže se naučíte radovat se z toho, co vám to přineslo, jako je trpělivost, obětavost, nebědování, že otec dítěte se o dítě nestará, nedává mi peníze a jede se takzvaně dál. Můžete dostat jedničku s hvězdičkou.

Dobré ráno Ivanko. Už zase já. Už asi trošku pokornější a v klidu.

Já předešlu, to je paní, která se dostala do obrovských, zdravotních problémů s tělem. Napřed se mi trošku nepřiznala. Ty konverzace chodily velmi často po sobě, ale v každé se odehrálo něco víc. A pak se mi přiznala, že si zakouřila marijánku. Takže tam samozřejmě proběhlo zablokování a jsou tam dopady, které ta žena bude muset zkousnout. A tak přišel teď dopis, když pochopila, že to teda začíná přijímat, což je dobře.

Chtěla jsem se vás zeptat, hodně poslouchám vaše přednášky. Teoreticky vím, co mám dělat. Prakticky už je to těžší. Ty zdravotní problémy, co mám, jsou nejspíš způsobené stažením svalů v oblasti bederní páteře a pánve. Podle mě jsem se tehdy, když jsem vzala ty drogy, tak bála, že jsem si prostě uzavřela první čakru. Navíc se mi k tomu přidaly hemeroidy, bolí mě bedra, pocity nadnášení v oblasti pánve, které jsou velmi nepříjemné, stále přetrvávají. Všechno první čakra, to vím. Přijímám to. Každý den jsem v klidu. Říkám si, že jsem si to takhle naplánovala, tak to vydržím. Vzдалa jsem se běhání po doktorech. Akorát jsem byla na Dornovce (Dornova metoda) si srovnat kostrč. Po čemž jsou ty stavy

samozřejmě ještě horší. Moje otázka je: Co mám ještě udělat nebo co dělám špatně? Myslíte, že to nepřijímám vnitřně? Nevím, jak tam toho Boha dostat. (Smích.) Nebo je to něco, co si prostě musím prožít a mám se přestat snažit? Vím, že to bude trvat tak dlouho, jak má. A jedna moje část, asi Ego, má tendenci to řešit. Úplně nevím, jak se k tomu postavit.

Ano. Já jsem vysvětlovala, že v období bílé magie když jste, tak tu nemoc zkrátka nechcete. Berete ji jako něco špatného, ale nemoci se dá zbavit jediné tím, že si ji odžijete, že si ji zaplatíte. Vy potřebujete zaplatit, jinak to je krádež. Přesně tak, jak v tom běžném lidském životě, což samozřejmě ne všichni umíte přijmout, ale pokoru jsem vás přišla naučit. Jedině pokorou se překlenete tam. Ta nemoc je skutečně darem a vždycky, když už se s tím skutečně smíříte... Ano, můžete klidně k lékaři. Rozhodně ne zasahovat do karmy, to léčitelství u vás skutečně dneska už naopak prohloubí vaše problémy, takže ono vás jakoby v uvozovkách „poškodí“, ale vy víte, že si to uděláte sami. Že si vlastně to poškození přivedete sami. Nemoc tady na planetě vzniká v lidském těle, protože vy jste Bohové. Vy jste božské Vědomí, a jestliže tělo vytvoří odpor a vy si ho přivlastníte, tím se stáváte hmotnou složkou. Tehdy jste smrtelní a bolaví.

Já jsem teď zažila strašně zvláštní stav, protože v pondělí jsem byla na ajurvédské masáži u kamarádky. Chodívám tak jednou za měsíc a půl. Ajurvédská masáž dělá to, že vám protahuje ucpané kanálky, mechanicky ucpané samozřejmě, což se děje stářím těla. Většinou to strašně bolí. Ta první masáž byla pro tu moji kamarádku velice údivná, protože přesto, že mě to bolelo, tak se to dalo vydržet, nebylo to strašné. A ona už předpokládá dopředu, že kdo tam jde poprvé, tak ji nakopne nebo ji pošle do hajzlu během toho masírování, protože fakt se to nedá vydržet. A já nic teda. I když někdy jsem měla opravdu pocit, že už už už by to mělo skončit. Už už to nevydržím. Pak jsem tam chodila jednou za měsíc a půl, za dva měsíce. Podle toho, jak mi to vycházelo. Teď jsem tam byla asi po desáté, možná po dvanácté. Ale minulý měsíc jsem měla tolik práce, že jsem to odmítla. Musela jsem řešit něco jiného a mám jenom pondělí, kdy můžu. Takže teď jsem tam nebyla asi 3 nebo 4 měsíce. A teď v pondělí jsem zažila neuvěřitelnou věc. Už se mi to teda jednou stalo, protože když se tělo... ono má takové jako tremolo, tak se jako třese, tak by mělo bolet. To samozřejmě i ta masérka ví. A já taky jsem byla udivená, že se mi asi před půl rokem jedna noha třásla, ale já necítila vůbec nic. Ona říká: Bolí to? Já říkám: Já necítím nic. Ale včera jsem necítila nic. Ta masáž byla neskutečně blažená. Tělo jakoby ztrácí citlivost pro bolest. To je strašně krásné zjištění jako. Až jsem si říkala: Ty jo, já se někde tady opřu o horkou plotnu a zjistím, až když uhoří ruka, jako že se mi něco stane. (Smích.) Tak jsme se chechtaly, ale fakt to bylo strašně zajímavé.

Ano, zkuste si vzpomenout, jak jsem vám vyprávěla, že Ježíš netrpěl na kříži. To byla iluze a divadlo pro vás nastavené. Jestliže se prolnete a tělu umřou negativní emoce, skutečně jste uchráněni úplně na maximum od věcí. Ale dokud ještě nemáte splaceno, musíte si všechno zaplatit. Takže je to skutečně darem, abyste si všechno zaplatili. Ani v běžném životě byste přece nechtěli být někomu dlužní, nebo jo? (Smích.)

Ahoj Ivanka. Len rýchla otázka. Za posledný týždeň som nadobudla presvedčenie, že sa mám s mužom rozísť. Moja dilema je v tom, že či je to môj vnútorný hlas alebo je to ponuka Ega. Mala som pred rokmi krásnu víziu, že spolu s deťmi šťastne plávame z hĺbky na hladinu jeden za druhým a je nás 5. Tak mi to moc neseďí. Zaujímalo by ma, ako to bolo v tvojom prípade. Milujem ho, som mu za kopec veci vd'ačná. Je buldozér, ITčkář, racio, zablokované srdiečko. Mala som fázu bojov, ktoré ma veľmi vyčerpávali. Potom fázu ustupovania. Vždy som mala nejaké ospravedlnenie, mi na tom až tak nezáleží, nevadí, veď on to neskôr pochopí pre kl'ud v rodine a podobne. A teraz prišla táto rezignácia, alebo čo to je? Vnútri viem, že by nám mohlo byť spolu krásne, ale neviem ovplyvniť jeho vnútorný svet. Jeho terajšie prežívanie a nie žitie mi ubližuje. Príklady by boli na dlho. V skratke, nespráva sa ako milujúci partner. Vopred d'akujem za tvoj názor a hlavne d'akujem, že som sa stretla so tvojím učením. Vd'aka nemu žijem oveľa šťastnejší život. So srdečným pozdravom. XYpsilonka

Tak, ano. Takhle vypadá dno, kedy najednou se léta snažíte a najednou vám to je jedno, co ten druhý udělá. Tehdy byste mu ještě měli dát šanci, takzvaně poslední. Kdy mu najednou, když vám to je jedno, tak mu klidně řeknete. Potřebujete ho trošičku vystrašit. Pak možná ještě zareaguje jeho hmotná složka. Většinou to tak bývá. Najednou víte, že teď je ještě poslední reakce. Pak už samozřejmě záleží na tom rozhodnutí, jestli ano nebo ne, jestli se bude snažit nebo ne. Ale to už musí být vaše rozhodnutí. Dno bývá konec vašemu urputnému snažení něco zachraňovat, něco ovlivňovat. A to je dobré znamení, jo? Vy nemáte mít, a teď dobře poslouchajte, negativní emoce. Pozitivní si ještě necháte pro 5D, ty vám zůstanou. Jsou lidé, kteří mi píšou, že vám zakazuju mít jakékoliv emoce, ale že oni je ještě mají. Nezakazuju, samozřejmě. A pozor, vy moc dobře víte, že vám nepatří. Takže i když nějaké ještě negativní máte, tak se máte jim smát. Máte se rozchechtat, když něco takového vaše tělo udělá, něco nečekaného. Byť i třeba jakoby záporného, když je to negativní emoce. Ale ona není vaše, patří vašemu tělu. Tak se bavte. Tím vlastně budete umenšovat sílu hmotného vědomí, tedy Ega. A to je dobře. Ego chce, abyste běsnili sami proti sobě. On vám podvrhne děj těla a zároveň ještě podvrhne ten útok na to tělo. Nic vám nepatří. Tohle když si uvědomíte, bude se vám žít obrovsky dobře a lehce, protože pak začne upadat síla hmotného vědomí.

Dobrý den Ivanko. Nejprve mi dovoluete vám poděkovat za vaše slova a učení, které předáváte. Velmi si toho vážím. Ráda bych vám položila otázku, která se týká u mě zkoušky v zaměstnání. Před rokem mi byla diagnostikována roztroušená skleróza a v tu dobu jsem pracovala na onkologii jako zdravotní sestra. A zhruba rok jsem byla nespokojená s vedením. Po sdělení diagnózy jsem dala výpověď a odešla také na oddělení onkologie, ale do jiné nemocnice. A zde jsem byla spokojená, ale nezvládala jsem už fyzicky. Tak jsem odešla na ranní směny a zde byl veliký anděl, který mi dal zkoušku trpělivosti a neposuzování, ale i přesto

se můj zdravotní stav zde zhoršil. A také jsem ukončila pracovní poměr. Nyní jsem již 6 měsíců doma. Jsem spokojená. V jedné chvíli se ale ozvalo mé Ego strachu a já začala hledat práci. Šla jsem na výběrové řízení jako sestra, na dializační středisko. Nejprve mi napsali, že dali přednost jinému uchazeči. Toto jsem přijala s naprostou spokojeností a úplně v klidu, že vše je, jak má být. Jenže za 14 dní mi volali, že by mě přece jenom přijali. A teď má otázka. Je to věc Ega a toho původního strachu, který tam byl, když jsem měla obavu, co bude dál? A jdu si tam opět pro zkoušku? Jelikož já to úplně od srdce necítím nastoupit do zaměstnání. Velmi děkuji, s láskou a důvěrou.

Tady se jenom rozhodněte, nepovažujte všechno za pasti a nepřemýšlejte o tom, jestli je to Ego nebo Nadjá. Zkrátka žijte. I ten strach, který cítíte, že: Joj, co to je?, vás dělá vlastně jakoby odporujícími. Je to zbytečné. Jenom se rozhodněte. Jestliže vám bude dělat dobře jít do práce, jenom abyste doma neseseděla, nepřemýšlela o tom, jak bude vaše nemoc pokračovat. Je to vždycky dobře sloužit.

Já si pamatuju, teď se mi vybavuje, kdysi jsem mluvívala o Amálce, která dělala kdysi automatickou kresbu. Tam ten příběh je nádherně vidět. Jestliže sloužíte druhým lidským tělům, byť jste třeba nemocní, tak sloužíte sami sobě a nevíte to, vždyť jste všechno. A tahle Amálka, kdysi dávno, to už je asi 25 let, zjistili ji rakovinu v míše, dávali jí tři měsíce života. Měla tehdy velice malé děti. Jednomu bylo devět a jeden byl ještě menší. A ona tenkrát začala spolupracovat s Čajem života v Teplicích. Chodila tam jednou týdně. Ty své vlastnosti objevila tak, že když přišla do koupelny a tam viselo prádlo nad vanou, tak to prádlo se od ní odtáhlo. Udělalo úúúúú na stranu, takže se jí začal bát manžel i děti. Tak se začala pídit a přišla na Jiříka Vondráka, který jí s úsměvem řekl: Ty se můžeš vyléčit sama. Ona nedělala ale nic jiného, než s lidmi mluvila a malovala. Jednou týdně jezdila od rána od 9 do 17h do odpoledne a věnovala se lidem. Žije dodnes. Žije dodnes, všechno se vyřešilo a dostalo se do roviny. Nějaké věci si samozřejmě musela odžít. Několikrát se jí stavy i vrátily, ale někde jinde v těle, ale všechno překonala a je dneska v pořádku.

Takže já rozhodně i kdybych byla nemocná a byla bych schopná ještě být prospěšná světu, tak bych toho využila. Ale když se na to necítíte, nevím samozřejmě, v jakém stavu dnes vaše tělo je. Tak se jenom rozhodněte. Rozhodně vaše rozhodnutí je nastavené a bude se pokračovat tak, jak jste si určila jako Bůh cestu.

Drahá Ivanka. Od rannej mladosti sa zaujímam o duchovný rozmer človeka a najviac ma oslovila antroposófia Rudolfa Steinera. Vás počúvam ešte len krátko. Ale vaše posolstvo sa ma veľmi dotklo a aj keď ešte mnohému úplne nerozumiem, mení mi život. Mám veľmi veľa otázok a verím, že na mnohé nájdem odpovede v záznamoch vašich prednášok, ktoré postupne počúvam. Rozhodla som sa, že vám napíšem, lebo nemám istotu správneho postoja v mojom súčasnom životnom rozporení a viem, že vy mi s tým dokážete pomôcť. Som podobný typ človeka ako vaša staršia dcéra. Logické uvažovanie, praktická, akčná, jazyky, školy.

Dosiahla som vysokú kariéru. A keďže som nemohla mať s manželom deti, prehodnotila som svoj mužsky ladený kariérny život a zostala som doma ako samostatne zárobkovo aktívna osoba. Nakoniec sme si adoptovali novorodenca, nášho úžasného syna. A ja som sa stala mamou a ženou v domácnosti na maximum. Syn je už školák a ja sa z tej domácnosti neviem odpichnúť. Manžel nás uživí, ale ja by som chcela tiež byť zárobkovo aktívna, aspoň trochu. A hlavne užitočnejšia aj mimo našu domácnosť. Avšak vo vízii žiadneho zamestnania ani samostatnej aktivity sa nedokážem nájsť. Chcela by som robiť niečo prospešné a so zánietením. Neviem sa v tom vyznať. Mám odpor k tejto mojej situácii, ale tiež mám odpor k typu práce, ktorú som robila pred tým s financiami. A neviem si predstaviť, čo by bola pre mňa vhodná práca. Som v tom akosi zacyklená. Nieкто mi povie: Však ty môžeš robiť hočico! Ale čo hočico? Ja neviem rozmeniť na drobné a akokoľvek sa snažím, dávam si otázku: Nie je to len obyčajná lenivosť? Len sa motám okolo domu a záhrady. Robím synovi taxikára, do školy a na krúžky. Lebo takto mám čas aj na seba? Alebo je to nedostatok sebavedomia, strachy, pochybnosti, vôľova paralýza? Jednoducho som v úplnom zajatí svojho Ega. A k tomu ešte moje úrazy, ktoré naberajú na intenzite. V priebehu posledných 4 rokov som mala sériu úrazov. Po úraze pri volejbale mi postupne úplne zamrzlo pravé rameno. Pomohla mi až alternatívna medicína. O dva roky mi padajúci kus skla prerazil šľachu na ľavej nohe. Biely mág mi to napravil. A začiatkom roka som zažila strašidelný úraz na lyžiach. Odnieslo to ľavé koleno, odtrhnutý väz a zlomenina. Opäť som využila služby bielych mágov. To som ešte nepoznala učenie IA. Súvisia tieto úrazy s odmietnutím mojho súčasného stavu? Alebo sú to len platby z minulosti? Alebo mi tieto úrazy majú znemožniť rekreačné športovanie, ktoré je dlho môj hlavný zdroj endorfínov? Čo si mám z toho všetkého odnieť ako ponaučenie? Čo mám robiť? Prijat' stav domácej pani a nezaoberať sa špekulovaním o tom, čomu sa mám venovať? Viem, že ste veľmi zaneprázdnená, takže si v trpezlivosti počkám na vaše rady. Ak uznáte za vhodné, siahnite si prosím na mňa. Vopred vám veľmi ďakujem a posielam pozdrav zo Slovenska. S láskou, XY.

Tak. Když tam přišlo k tomu srovnání s mojí dcerou... ano, logika, cílevědomost. To všechno musí samozřejmě otupět. To znamená, že... a teď si zkuste představit, o čem jsme mluvili už na začátku tohoto povídání. Že to, co odmítáte, to co nepřijímáte sami na sobě, tak to se musí dít. Proto tam je ta zacyklovanost. Jestliže já mám už syna a nechci být doma, chci být taky užitečnou a on chodí do školy, potom chci mezi lidi. Jestli si ale nastavím pravidla, co chci dělat a co ne, tak už mi to brání v tom odejít mezi lidi. Navíc tam ještě cítím touhu být užitečná světu, ale nějak jakoby obrovsky. Nějakým způsobem, kdy to bude jakoby podle vašeho názoru naplňovat takové nějaké děje, které by vám lahodily. Pozor ještě na usilování. Tam je vidět, že děj, který probíhal přes rameno a přes koleno, bylo skutečně usilování. Koleno je tvrdohlavost do určité míry. Rameno je úsilí být lepším a usilovným samozřejmě, takže tam si najdete... Ale všechny

ty platby, které tam jsou, jsou z minulosti. Nedělejte to i v přítomnosti. Vy jste se určitě posunula, jinak by platby nepřišly. Nemohly by se vybit. Ale teď samozřejmě musíte zažít nějaké zopakování děje, kdy vám tělo zase bude předhazovat v menší míře usilování anebo snažení se. Jestliže potřebuju do práce, chci mezi lidi... Začněte něčím obyčejným. A až Ego začne běsnit, že to není ono, že to není pro vás, neposlouchejte ho. Jestliže přijdu mezi lidi a přijmu i to, že budu dělat práci, která by se mi možná ani moc nelíbila nebo ji nechci... nic neodmítat vehementně. Pak se může stát, že vás Božství dovede k nabídce přes jinou osobu do oblastí, kde budete hodně spokojená. Zním mnoho takových případů. Otázkou je, jestli vás to bude držet v pasti, to vaše hmotné vědomí. Tím, že vám nastaví pravidla, co chcete a nechcete. Ne, máte přijmout všechno. Teď je pro vás důležité překonat tu hranici a skutečně vyjít z té ulity ven. Určitě bych vám to doporučovala. Žena miluje své děti, samozřejmě. Já sama jsem milovala své děti a miluji je dodnes. Ale pamatuji si, jak to ženu, s prominutím, zdevastuje, těch pár let doma, dva, tři, čtyři roky. Já jsem pak přišla do práce a zpívala jsem si: Bum, bum, bum, čmelák staví dům. Vedle mě padaly holky smíchy od vrtaček, protože to bylo opravdu strašně legrační. A v tu chvíli vám to nedojde. Když jste s těmi dětmi, jste šťastná. To jsem si uvědomila, až když jsem jakoby vylezla. Ano, potřebujete žít dál. Navíc dítě samo jak roste, se osvobozuje a potřebuje jednou dostat od vás propuštění. Nevlastníte své děti. Ony ani nejdou vlastnit. Vy vlastníte iluzi jejich skutečné reality. To, za co jsou oblečení. Vždycky budete držet jenom to tělo, které nebudete chtít pustit, ale Duch se od vás bude chtít osvobodit od hmotného těla, které ho vězní. Takže se připravte od začátku na to, že své děti nevlastníte, tak jako nevlastníte partnery, jako nevlastníte své vlastní tělo, které jednou odložíte a velmi rádi.

Ahoj drahá Ivka. To je zajímavé, já neumím číst slovenštinu, ale furt mám slovenský... (smích). Asi se to mám naučit a mně už to nevádí. Nedávno mně psala jedna paní, že její manžel neposlouchá to, co říkám, ale poslední dobou ano, protože když tu čtu slovenské dopisy, tak se válí smíchy po zemi (smích) a má slzy v očích teda jako jo. Už dlhšie sa ti hodlám napísať, len neviem, hm. Máš toho veľmi veľa, tak som odložil svoje písanie na neskôr. Očakával som, že po návšteve statku mi prídu rýchle a naakumulované platbičky, ako tomu bolo po statku pred rokom či dvoma a veru tak prišli.

Ano, prosím vás, jestliže vy svojí vlastní prací odložíte a něco odteče, tak musí přijít doplatek. To už jak tak na vás koukám, jste si mnozí tady prožili. A je to fakt úžasné teda.

Moje Ego začalo so mnou hrať naozaj vysoké matematiky. Začína na mňa zneužívať prekrútenú teóriu IA proti mne. A veru, že je v tom dobrý. Tak neskonale veľmi som sa snažil spracovať, dohovárať, nevšímať si a on pridával a pridával a pridával. Keď už sa zdalo, že sa vzdal, tak prišiel s novou a premyslenejšiou formou útoku.

Pamatujte si, když přijde vaše Ego s něčím kecat proti IA, tak mě nebraňte. Klidně ho nechte pomlouvat. Je to úžasné, ono lehne. Ale je to, jako kdyby přišel vedle souseda a začal něco kecat proti IA, tak ho nechte vykecat, neodporujte mu, ale udělejte si své. Tohle zabírá, jo? Protože vaše tělo vám taky nepatří, jako tělo druhého člověka. Takže to není vaše skutečná realita. Ale vy jste skutečná realita s IA Vědomím. Já jsem vaše vlastní Vědomí. Tak teď se vrátíme tady k dotazu.

A prišiel s novou, premyslenejšiou formou útoku. Toto už fakt sranda nebola. Keď už vedel, že skrz hlboké depresie ma až tak nezlomí, tak začal útočiť skrz ataky tela. Začalo to veľmi postupne a nenápadne. Začalo to obrovskú nespavosťou, kedy mi ani 2 či 3 tabletky na spanie nepomohli. A keď videl, že to so mnou nič nerobí, tak začal na mňa s migrénami. Napokon tlakmi do ľavej strany hlavy, zaliehaním v ušiach. Už som skoro nevidel. Obrovské točenie hlavy, neskonale veľká nekoncentrácia. Vzhľadom na to, že študujem aj pracujem, tak vedel dobre, kde má zaútočiť. Cítil som sa ako 85-ročný stavec a to mám celých 26 rokov. Napokon mi mama poradila, že mám skúsiť kyslíkovú terapiu, ktorú vám počas 30 minút aplikujú skrz nosné dierky silne koncentrovaný kyslík. Počas tých 30 minút sa mi začalo rozjasňovať. Zrak sa vyostřil, odlahlo mi v uchu, migréna ustúpila, depresie tiež. Tri dni mi bolo výborne. Keď videl, že mám už barličku skrz kyslík, tak začal na mňa robiť schizofrénicke depresívne deky. Niečo v zmysle, že som sa cítil blažene a spokojne a zrazu bum, hodil na mňa ako kazajku obrovskú strelbu depresíi bez dôvodu. Len obrovsky a extrémne vypálenú nálož zo samopalu, kedy som aj lapal po dychu a triaslo sa mi telo. Hovorím si: Michal, do riti, však nemáš dôvod. Máš čo jiesť, piť, žiješ, dýchaš. Čo ti hrabe? Ego ľahlo. Síce nie vždy, ale po väčšine áno. Napokon keď už nevedel, čo od dobroty, tak začal na mňa využívať tvoje učenie. Napríklad: Nikto sa s tebou nebaví. Všetci sa od teba odkláňajú. Avšak ty vieš, že keď sa to bude hromadiť, tak ti to začne vadit'. Zatiaľ ti to nevadí, ale poznáš zákon. Čo ti vadí, tak to pretrváva. A bude sa to stále opakovať a opakovať, však vieš, čo hovorí Iva, nie? K čomu máš odpor, tak to pretrvá. Zdá sa ti, že táto nová osoba ťa má rada? Avšak ty nemáš spracovaný posledný odpor k bývalému incidentu. Čiže čakaj, že toto nové priateľstvo sa ti pokazí. A to sa ti bude diať stále dokola. No takto stále na mňa hádže vydieračské reči. Keď už začal využívať teóriu IA, tak som si uvedomil, no to je teda vrchol. Zatiaľ sa cítim ako tak dobre, avšak zdravotné problémy a platby za odpory sa mi vracajú raketovou rýchlosťou. Napríklad také platby za odpory. Ráno urobím odpor a už hneď po obede mi to ukázkovo niekto vráti. Keď mi príde do týždňa späť splátka za odpor, tak už je to naozaj dlhé čakanie, ha, ha, ha. Toto naozaj už nie je pre mňa maturita, ale to je obhajoba doktorátu. V nemocnici na vyšetreniach som skoro každý týždeň, keď sa uvoľním zo školy alebo z práce. Od epilepsie, nádoru, chorých čriev, rakoviny hrubého čreva,

tetanie sa vždy nakoniec príde na to, že som zdravý. Jediné na čo mi prišli, že mám intoleranciu na laktózu, ha, ha, ha. Moje syry, tie som žral ako prasnica každý deň a už ich nemôžem. (Smiech.) Keď zhreším, tak seriem ako hus a na záchode mám doslova diskotéku. Ego robí taký odpor, že by Ego malo alibi. Tak náhodou sa pozabudnem a zjem niečo mliečne a potom mám kŕče a presedím na hajzle pol dňa. Zrejme sa ani neviem vpratať do kože, preto tie sračky, kakačky a iné hovadiny. Och, ľúbim ťa, tvoj Michal. (Smiech.) Ak by niekomu pomohla tvoja odpoveď na moju otázku, tak ju pokojne môžeš odpovedať a použiť v nejakej prednáške.

Tak jsem toho využila. Ano, představte si, vy něco nesmíte, ale najednou to přehlídnete. To tělo vás skutečně vede k tomu, abyste vyrobili něco, co odporuje, aby zesílilo. Zasmějte se tomu. Já vím, že vám v tu chvíli třeba nebude dobře.

Já vám teď něco budu vyprávět. Asi bych neměla, je to rodina. Část mojí rodiny je na tom zatížená. Nedávno jsme se strašně moc nasmály s mýma oběma dcerama, protože teď jsme o tom mluvili i vzadu v šatně. Já jsem byla tak „čistá“ v uvozovkách pro tenhle svět už před mnoha lety, že věci, které dělaly moje dvě dcery, se ke mně ani nedonesly. Až třeba po 10, 15 letech, kdy se mi k tomu samy přiznaly. A kdysi dávno, to bylo Petrušce asi 15, možná ani ne, 14. Byly někde na nějaké párty, na nějaké oslavě narozenin a aniž bych já to věděla, přišly v pořádku, vypadaly úplně normálně. Takže jsem pak šla spát. Ony si zalezly, ale Péti se pak neudělalo dobře z nějakého rybízového vína. A ráno mi bouchá babička na okno, takhle venku jakoby z té zahrady. A ťuká na okno, já ho otevřu, říkám: Mami, co potřebuješ? Já myslela, že potřebuje něco podat a babička říká: Někdo ti poblil okno. Říkám: To není možný. Holky? A holky nic, že jo, samozřejmě tenkrát se nepřiznaly. Tak jsem říkala: To nebude určitě. Ono to bylo jen takové růžové. (Smích) A když jim bylo asi 25 a už obě byly vdané, tak se mi k tomu přiznaly, že opravdu to byl rybízák. Že Péťa nestihla otevřít okno a pak když ho stihla, tak to teda dohodila, ale... Mě to úplně minulo. I s příznaky, i s chováním něčeho negativního, zkrátka bylo jasné, že bych tyto věci zvládla vyřešit, tak se mě nedotkly. Ony zkrátka jenom proběhly. A je to asi měsíc, Petruška píše, my máme takový na whats appu... jmenuje se to „holky Čermákovíc“, protože já jsem za svobodna Čermáková. Tak je to takové jako rodinné. A jsme tam já a moje dvě dcery. A Péťa píše: Holky moje zlaté, včera večer mě dostihla karma, po 20 letech. Oni bydlí v 7. poschodí, mají balkón. A někdo z 8. poschodí mi poblil balkón. (Smích.) Tak jsem tam humorně napsala: A rybízák, Péťo? A Péťa říká: Ne mami, mrkvička a salát. (Smích.) Tak jsem s rýžákem a s úsměvem, blažená, že mám vybitou karmu, všechno umyla. (Smích.) A už to mám za sebou. Ano, takhle lehce můžete život pak brát jakoby. Takže je to hezké.

Tak máte přestávku. Děkuji vám za pozornost.

Patrik Kee – vystoupení. Velký potlesk. To byla Jednota v praxi. (Smích.) Krásné.

Trápí mě poslední týdny absolutní apatie a v uvozovkách „dno“. Budím se... hm, s něčím a já nevím s čím... Nevím. (Smích.) To je strašné. Není tady někdo farmaceutický laborant? Budím se s úzkostmi a slabá,

(Patrik pomohl přečíst. Ivanka: Aha, pardon. Možná, že tě tu ještě jednou pošlu), ačkoli spím třeba 10 hodin. Patrikuuu? (Smích) V práci nejsem vůbec schopná fungovat. Jak s tím pracovat? Je to zkouška od těla, které hází odporu? Nebo mám něco změnit? Moc děkuji.

Tady někde, jestli se k tomu dostaneme, protože teď přišlo pár odpovědí ještě, je jeden dotaz, který s tím souvisí. Někdy vám bude tělo v noci dělat skutečně takovéhle věci a vy nesmíte odporovat. Jinak sílí a zůstávají tyhle procesy, protože tělo potřebuje... Dneska už jsem vám to vysvětlila, že se vlastně zatínají drápy. Co to znamená? Satan – hmota má nastaveno v časoprostorové křivce, kdy ovládá Ducha. A tahleta hladina se překračuje v této době, kdy my jsme teď na planetě, vy jako Duch, a jste v projeveném světě ve svých tělech. To znamená, že v této době se hází zkoušky a dějí se skutečně neuvěřitelné věci, které se dřív neděly. To znamená všechno, co vás zadrží, protože Satan ztrácí svoji sílu a má akorát hranici, která je ohraničená a tu nemůže překročit – už jsme vlastně v předsíni – za to překročení. Takže on teď jakoby běsní. Neběsní, je to vámi nastavená hranice, kdy jste schopni buď posoudit, kým jste ve skutečnosti a kým ne. Jestliže ne, tak musíte si to dožít samozřejmě. Takže vidíte, že jestliže vám něco bude překážet v tom vašem běžném životě, a třeba i nočním životě, tak se vám to samozřejmě bude opakovat. Jestliže vám bude vadit, že jste vyčerpaná ráno, tak tělo toho bude využívat pomalu krok za krokem. Jestliže spím... měli byste spát 8 hodin. Neměli byste zase přetahovat a opouštět tělo, protože když spíte, tak opouštíte tělo. A tak byste měli skutečně spát maximálně 8 hodin, možná si zacvičit nebo jít se projít. Nějak se odreagovat, tak jak vám to vyhovuje, ale nepodléhat i v té práci takovému tomu: Ach, jsem unavená. Ne, nebědovat! Brát to tak, jak to je. Tím se toho zbavíte. Bude to ještě nějakou dobu trvat samozřejmě, ale musíte vydržet. Jinak to nepřekonáte, jo? Tělo to v této době zkouší a je to velice náročné. Teď jste vlastně slyšeli od toho Michala ten dotaz, to je něco podobného, tělo zkouší různé běsy, jo? Lékaři na nic nepříjdu, ale vám se dějí stavy. A pozor, když to přijmete, lehne si to. Tělo přestane, skutečně.

Drahá Ivanko. Říkáš, že naše tělo na nás hází pocit únavy ze setkání s lidmi. Tomu rozumím. Porad' prosím, jak s Egem - tělem promluvit, jak na to správně reagovat? Přijmout, ano, přehlížet, domluvit tělu. Děkuji moc.

Ideální je nereagovat. On vám hodí pocit odporu, a když vy nějakým způsobem si ho převezmete a máte ho, tak už nějakým způsobem procentuálně vás má. Já jsem kdysi dávno vyprávěla, že jsem měla období, to už je asi 25 let zpátky, kdy jsem jezdívávala do Prahy. Celý týden jsem pracovala, intenzivně, nespala jsem. Já jsem chodila spát tak kolem 2, 3 hodiny ráno a v 6 jsem vstávala. Odnášela jsem na 7. hodinu práci, aby byla nasazená. A v pátek ráno, to už jsem v pátky nedělala, tak jsem, když jsem měla volno, jezdívávala sem do Safiny. To je za Národním divadlem ve Vojtěšské ulici. Tam měli pobočku a tam jsem jezdila na výměnu se zlatem pro lidi, kteří si u mě nechávali dělat zlaté můstky nebo korunky. A většinou jsem jezdívávala takhle za ten týden nevyspalá v ten pátek. A jela jsem brzy ráno a kolikrát byl sníh, mráz, kluzko. A tam u nás přes Paška pole, když se jede, tak je nebezpečno. A věděla jsem, že jsem samoživitelka, že

mám doma dvě malé děti, které chodí do školy. Holky se vypravovaly pak samy. Měly všechno připravené, ale odcházely samy a vracely se samozřejmě. Takže taková ta zodpovědnost tam byla. Ale já držela, žádná únava. Přesto se dělo, že když jsem čekala běhen dopoledne na to, než mi v té Safině vymění zlato... tak chodíte po ulici. Národní třída, tam jsou davy lidí, to jsou tisíce lidí, co potkáváte a nevadilo mi to. Přesto se prodíráte v určité hladině, třeba v tom proudu těch lidských těl a ta aurická těla se dotýkají. A teď občas ještě ta citlivost, když tam bývá, tak cítíte z těch lidí všechny ty pesimismy a všechny ty zátěže a ty bědy, které prožívají. I když mně to tenkrát bylo lhostejné, přesto jsem přijela domů, já jsem se musela vysprchovat, abych měla pocit takové té čerstvosti z té vody, a pak jsem třeba tři, čtyři hodiny spala jak mrtvola.

Uplynulo 10 let a já jsem potom v roce 2001 přestala dělat zlato, protože Safina tak strašně zdrazila jednotku za gram, za výměnu, že se to těm lidem nevyplatilo, aby si vyměňovali. To si raději už hotově koupili to zlato. Takže tohle rozhodnutí zamezilo tomu výkupu a přeměně. A tak jsem přestala dělat ty zlaté výrobky a začala jsem dělat jenom ochrannou pryskyřici, čímž jsem se strašně osvobodila. A bylo to v době, než jsem potom měla jezdit za vámi. Všechno přišlo přesně ve správný čas. Já jsem nikdy ve svém životě nic neplánovala. Já jsem jenom žila a ono se to vytrácelo, posunovalo se to jinam. Krásně se jakoby přede mnou otevírala ta cesta. Pokorný člověk to tak má. Čeká se na pokoru, aby ten život jenom sám odsýpal. Usilovnost a snaha něčemu se vyhnout naopak vás přivrtají do těchto pozic, je to náročnější. A po letech, když jsem potom jela do Prahy, tak jsem si uvědomila úplně s úžasem, že jsem přijela domů čerstvá a už na mně nic neviselo. I ty davy lidí mně absolutně nevadily, nepřekážely, ani nijak netísnily, žádná únava nebyla. Takže o všechno tohle přijdete, ale to přijde samo, jo? Pokorou skutečně všechno jakoby odpadne.

Takže nepodlehnout tomu, co to tělo na vás hází. Tělo vám řekne: Ách, jsi unavená, to je strašné. Kdo za to může? (Smích.) Ne,ne,ne, ne. Usmát se na něj: Jsem unavená, no Bože, no tak si půjdu lehnout, mně to nevadí. I tohle patří do období, co mám prožít, takže já souhlasím. Pamatujte si, Ego umírá, když souhlasíte. Neumírá, posilujete ho, když nesouhlasíte. V tom smyslu, že něco odmítáte.

Milá Ivanko, sedím v sále a poslouchám tvé povídání a opravdu přišla otázka. Říkáš, že my všichni na této planetě jsme jedno Vědomí. Taky říkáš, že po průchodu branou 4D část bytostí postoupí do 5D a část dožije svoje 3D osudy na jiné planetě. Znamená to, že se to jednotlivé Vědomí rozdělí? Moc děkuji za odpověď a zdravím. Iva

Ivi, nerozdělí. A já jsem to vysvětlovala už mnohokrát, teď naposledy v Uničově. Uničov ještě nepřišel, ale už jsem o tom mluvila. Pamatujte si, vy jste veškerým Duchem až v poslední dimenzi tohoto vesmíru, což nevíte. Jste jím skutečně. Jste absolutně stejným Duchem. Duch má stejné a jediné vlastnosti. Vy akorát se při tom zrodu narodíte, když zchladne na začátku třetí dimenze natolik ten vesmír... do té doby má obrovské teploty. A vytvoří se hmota, tak se nalodíte, obalíte se. To je to vyhnání z ráje. Před tím jste byli jenom Vědomím, což bylo úžasné, ale byli jste samotný Bůh. A vy jste nechtěli být samotní, chtěli jste něco prožívat. To znamená, že když v této době, a to je

naplánované, to chladnutí samozřejmě. A pozor každá planeta, těch planet je tam strašně hodně, každá má jiné DNA. Což je vlastně souhrn prvků pro tu planetu a děj, který na ní má být prožit. To je nastaveno.

Takže hmota má svůj program vymyšlený v okamžiku zrodu Vesmíru. A teď, od té začáteční kružnice, ona je to vlastně koule, ale budeme říkat kružnice, budeme vidět průřez. Vy se nalodíte na tu hmotu a jste celým Vědomím na té hmotě, ale rozškatulkovaným. A když docházíte na konec každé dimenze, v našem případě docházíme na konec třetí dimenze, a každá sudá dimenze, to už víte ode mě, je vlastně přerodem, je předsíní do další. Takže tam se dějí velice velké změny v krátké časoprostorovosti planety. To znamená, že přijde nové přiblížení se vyššímu stupni Ducha. Takže vidíte, že pouze hmota a aktivní časoprostorová křivka... Co to znamená aktivní časoprostorová křivka? Zkuste si představit, už jsem o tom říkala, já vám vždycky vyprávím nějaké předtvary, že naše planeta je základní devítiletá škola a je prázdná. A nalodování Vědomí znamená, že na povrchu se objevují nové tvary. To znamená, že Duch v té škole je celý, ale najednou do první třídy se vlije první Vědomí, které si prožívá první stavy. Tady na planetě to byly třeba shluky organických kyselin, ze kterých pak vznikaly první řasy a první živočišné tvary a pak se vyvíjely. Tak má určitý čas a to se potom, když zestárne, posune do druhé třídy. Tvoří vyšší složky a naplní se spodní třída. Takhle se zaplňuje planeta a na konci třetí dimenze je tady škola najednou plná. Takže Vědomí, které došlo do pochopení třetí dimenze, které je schopné v té hmotné složce, přeletí na té planetě dál. Ostatní nemůže, protože ono se nedostane z okruhu třetí dimenze. Plná časoprostorová křivka je u lidí, kteří přišli jako Vědomí v té první fázi první třídy. Jestliže pak byla druhá, vlastně první třída, která dolezla až v tom, tak ta ještě nemá aktivní časoprostorovou křivku, chybí jí jedna třída. Aktivita znamená, že i v té první třídě... proto není všechno najednou, někteří lidé třeba, jim chybí jenom pár let, aby třeba pochopili. To znamená, že i do té první třídy... ta první třída, ty jednotlivé částky nebo buňky, jak chcete, nebo děti, vchází po jednom. Vždycky přijde jeden žáček, sedne si do lavice, pak přijde druhý žáček, třeba za minutu. Proto v té třetí dimenzi tady bylo už pár lidí, kteří přišli jako osvícení, ale bylo jich velmi málo. Na počet lidí na planetě to bylo v řádu pár prstů na ruku. A teď je to první hromadné, protože jsme se přiblížili, kdy první třída, která byla první třídou, poprvé se dostala jako celá v části Vědomí do přechodu. Takže vidíte, vaše skutečná realita je Duch, ne hmotná složka, to je vaše loď. Vaše tělo je vaše loď, kterou měníte, samozřejmě podle potřeby. Když je unavená a opotřebovaná, dožijete si zkušenosti, nemusíte žít dál ten život. Taky ta složka má nějakou svoji životnost, má pravidla, takže vy ji svléknete. Prach jsi a v prach se proměníš. Tak když hmotu odložíte, zůstávají tady samozřejmě prvky vašeho těla, které se rozloží. A přes zase hmotu ženského lidského těla a hmotu a DNA mužského těla, dostanete nová pravidla charakteru, vlastností dalšího hmotného těla, to znamená vašeho plavidla, kterým se posunujete dál. A tak je to správné. I s výběrem toho, co se v ten život máte učit. Nejste to vy, to tělo nejste vy.

Proto hmotná složka v této době ještě láká v hladině bílé magie, že vám ukazuje minulé životy. A zase vám tam prezentuje, že jste byli jménem a tvarem. Zapomeňte na to. Je lhostejné, kým jste byli. Vždycky jste byli důležití v té roli, ve které jste v té době hráli, protože jste si připravili pokračování vývoje. O nic jiného nejde. Takže i kdyby se vám

dneska zdálo, že žijete nudný život, že jste nic nedokázali, tak máte odpor. Vy jste přesně dokázali to, co jste dokázat měli. A když s tím, co žijete, jste spokojení, tak pro tento život jste splnili svůj úkol. Což je obrovský zvrat v tom, co pocituje samozřejmě bílá magie. Takže vy jedete po planetě přes všechny ty dimenze. Ona ta planeta potom v každé dimenzi mění své fyzikální vlastnosti. Dostává něco jiného. Tak jako se to dneska děje nám. A nikdo neumírá, protože vaše skutečná realita je ten Bůh. Ten Duch, který je pod tou hmotou uložen. Zůstává akorát ten, kdo vlastně Duchem není připraven na vyšší dimenzi, protože mu chybí ta aktivní časoprostorová křivka. To je všechno.

Milá Ivanko. Dovoluji si předat dotaz od mé kamarádky. Dcera, 41 let, rozvedená, 2 děti, 4 a 7 holčičky. Závislá na alkoholu, v současné době na protialkoholní léčbě. Babička 69 let, sama se stará o holčičky a neví, jestli si může vnoučátka dát do pěstounské péče. Sára ji neustále vyčítá, že nad ní vyhrává, co se týče dětí. S láskou, Míša.

Jako to je od té dcery, ta dcera je Sára. Tak jsem to pochopila, dobře. Ta dcera, co je na té protialkoholní péči, na odvykání. Víte, tady jde o žárlivost. Vezměte si, žena, která bude mít děti, tak by měla chtít být vyléčená. A samozřejmě potřebuje k tomu i pomoc někoho z okolí. A může být ráda, že tam má matku. Svým příkladem, když propadnu do alkoholu, tak samozřejmě musím počítat s tím, že se moje chování nebude mým dětem líbit. Nemůžu potom vyčítat, to je egoismem, že těm dětem se líbí u té babičky. Jestli jsem to teda dobře pochopila tak, jak jsem to přečetla. To znamená, že zbytečným odporem by u té ženy, která se léčí, bylo, aby vyčítala něco tomu okolí. Ona sama zavdala té situaci samozřejmě průběh.

Takže doporučuji jakoby rozumně si s ní promluvit, jestli můžete. Nevím, kdo to tady je, jestli to píše ta babička nebo ne. A vysvětlit jí, že nikdo neusiluje o to, aby jí děti sebral. Ale je to nutné. Ona teď potřebuje dostat sílu k tomu, aby věci napravila. Aby měla sílu k tomu se vyléčit, už kvůli dětem, i své matce. Vezměte si, v 69 letech starat se o dvě vnoučata, když nevíte, co bude s dcerou, to je náročné pro všechny. Ale doporučuji té babičce, aby si starosti nedělala, protože kdyby si dělala starosti, bude za krátký čas nemocná. A ona musí dodržet optimismus, aby se o ty děti mohla starat. Aby mohla dodržet běh těch věcí. A té mladé ženě, co se léčí, doporučuji, aby nedělala žádné výčitky. Aby našla sílu pro to opravit se a své chování. U alkoholismu vždycky vstup je pesimismus. Ona ale ten pesimismus dělá dál, což je velice riskantní. Takže zamyslet se nad tím, co teď můžu pro to udělat. První krok je, jako alkoholik se vyléčit pro ty děti. A ne vyčítat, ukazovat prstem na druhého člověka, že o někoho kvůli tomu člověku přichází. Ono to bylo tak napsané, že jsem tak trošičku... kdybyste měli k tomu nějaký jiný dotaz, tak mi to řekněte nebo přijďte potom o přestávce. Ale tak jsem to teda pochopila z toho dotazu.

Milá Ivanko. Předem děkuji za odpověď. Můžeš prosím sdělit, zda nyní nově používaná konzervace Bachových květů mění jejich účinky na lidské emoce? Dříve se Bachovky konzervovaly alkoholem brandy, přesně podle Bachovy receptury. Doktor Bach vyzkoumal, jak léčit lidi,

kterí používají různých emocí ve stejných situacích. Příčinou nesprávných emocí jsou u něho různé druhy bakterií, které osídlují jejich střeva. Lidé tak rozdělil do několika skupin. A Bachovy esence dále i do podskupin.

Ano, protože jestliže... každá ta esence má svoji vibraci. A vy už moc dobře víte, že pokud se poškodíte odporem, to znamená nesouhlasem, prožitkem negativní emoce, jednotlivou úroveň, tak vám se smrští čakra, takže buňky, které žijí v oblasti této úrovně těla, tak ony reagují stejně v chování, jako vy reagujete ke světu. Nemají tu sílu, to znamená, že tam se odehrávají stejné děje. A v té chvíli, v té úrovni vy onemocníte. A samozřejmě každá ta bylina patří do určité úrovně a má svoji vibraci, která potom narovná děje. Ale pozor, bylo by berličkou, kdybyste nezpracovali i na konání těla. Takže, když budete neustále tvořit další a další podobné odpory, tak vám ty Bachovy esence jenom chvíli něco narovnájí a pak znovu do toho vklouznete. On to proměřil na té chemické rovině... Já ještě budu číst dál teď.

Neboť mám problémy se žaludkem, užívám občas takzvanou Krizovou esenci, která mi pomáhá. Jenže poslední dobou mi Egouš našeptává, že bych si měla koupit celou sadu Bachovek. (Smích.) To je 38 kusů lahviček, abych se ještě více krotila ve svých emocích. Já to dočtu, jo, napřed. Přitom ale já už vlastně žádné negativní nemám, a když náhodou nějaká přijde, neuvěřitelně rychle se z té negativity dostanu a dobře se zasměju. Vidím to správně, že mi nákup 38 lahviček nabízí Egouš? Nebo je to jinak? A potřebuju je vůbec? Spíš ne.

Teď dobře poslouchej. Jestliže ti bude vadit situace, že ti není dobře a že něco nechceš, jakoby z té zdravotní stránky, pak to skutečně pokračuje a Ego tam má sílu, takže ono ti má sílu podstrkávat, že tohle ti vlastně patří. Přijmout to. Přijmout to, že ti není dobře. Je to platba z minulosti. Každá platba, kterou dneska máte, vždycky je z minulosti. Není to teď. Jsou lidé, kdy v bílé magii se naučili, že teď je mi blbě, co já dělám blbě? Teď nic, naopak. Teprve, když vám něco dojde, tak může být zapláceno. Ale i ta nemoc nebo ta nevolnost nebo cokoliv tam prožíváte. Toto je záležitost třetí čakry. Také je samozřejmě nastavená proto, aby i teď jste přijali situaci takovou, jaká je. Možná dříve, když už teda zvládáte v tomto běhu, tyto negativní emoce uhasínají, tak je jasné, že ten čas platby tady je. Takže se nebraňte. Nepřemýšlejte o tom, na čem to stojí, vy si to potřebujete zkrátka zaplatit. Nebránit se, přijmout to. Můžete mít nějakou úlevu, nějakou bylinku, bylinkový čaj. Ale nepřemýšlet o tom. Ty myšlenky o tom, o těchto dějích, vám podsouvá Ego. Jako pozor, jo?

Dobrý deň. Počúvam vašu prednášku, kde práve preberáte umelé oplodnenie. A hneď som vám musela napísať otázku, ktorá mi už dlhšie vrtá hlavou. Budem písať radšej česky. Taky podstupuji umělé oplodnění, protože přirozeně otěhotnět to bohužel nejde. Ale vím, že jsem si všechno vybrala přesně tak, jak to je a jsem spokojená a šťastná. Výborně. Co mi ale vrtá hlavou je, že když mi dělali odběr vajíček a všechny ty věci okolo, tak jsem reagovala nějak velice dobře. A na podivení doktorů jsem měla

moc vajíček. Dokonce se nás zeptali, jestli mohou nechat vajíčka a spermie tak, aby se oplodnily samy. Oni to prostě jen nějak přiloží k sobě a oplodní se to samo bez toho, aby museli zasahovat. Výborně. No, a máme 9 takto oplodněných vajíček a ze 4 udělají raději ještě sami pro jistotu. Hodně jsem ale reagovala na hormony a tak mi raději doporučili, abych si očistila tělo od hormonů a dala se do kupy. Když se budu cítit lépe, mám přijít a budeme pokračovat. Jenomže, všech těch 13 oplodněných vajíček museli dát zamrazit. Zní to velice divně. No, a už konečně má otázka. Jsou už v těch zamrzlých vajíčkách dušičky? Nebo co to vlastně je? Je to jen nějaká hmota bez svého já? A taky já asi 13 dětí nebudu chtít. (Smích.) Budu ráda, když budou dvě. Moc mě to netrápí, protože vím, že všichni jsme si to tak vybrali, my i naše možná budoucí děti. Jen mě to zajímá. Moc vám děkuji za odpověď. Ospravedlňuji se za mou češtinu.

Já se zase ospravedlňuji za mou slovenštinu.

Tak. Nebojte se, v těchto oplodněných vajíčkách ještě Duše není. Je to jenom vlastně zaháčkování. I když žena je těhotná tak 3, 4 měsíce, teprve kolem ní létá jakoby dušička. To znamená připravené Vědomí Ducha, které se přibližuje k tělu. Některé děti, některé Duše se přibližují velmi rychle. To většinou ty, které ví, že jejich hmota budoucího těla obsahuje nějaký radostný osud. Ty, které ví, že to bude náročné, tak ty se vzdalují až do 8. měsíce. (Smích). Takže nebojte se v tomto období, kdy se tam jedná jenom o shluk buněk a budoucí nějaké tvary.

Veďte si, že vaše tělo fylogeneticky opakuje vývoj zde na Zemi. Všimli jste si toho? Váš průchod, který zaznamenal v té celé škále těch - první, druhá, třetí, čtvrtá až několikátá třída, než jsme se dostali do stavu člověka, tak byl, že jste byli vším. Byli jste mikroorganismy, byli jste prvoci, byli jste řasy, plazi, ještěrky, dinosauři, byli jste všechno, co tady existovalo. Tím jste si už prošli. Dnes stáří vaší aktivní časoprostorové křivky vás dovedlo až do stavu člověka. A do stavu i člověka, který už samozřejmě tyto věci dokáže chápat. A teď si zkuste říct, že když otěhotní hmota těla ženy hmotou těla muže, to znamená, připravuje se tady nový vstup pro další loď, aby Země pokračovala ve vývoji dál. Tak vlastně se ten fylogenetický vývoj zopakuje i u toho malinkého hmotného tělíčka, který vypadá i jako rybička, jako plaz. Jednu dobu máte i samozřejmě žábry, tam jsou ty známky než se vytvoří a vchlípne se, takže vidíte, že všechno má svoji paměť. Ano, vaše hmota těla si pamatuje úplně všechno. Je tam všechno. A můžete si to samozřejmě i zkontrolovat a vědci na to budou všechno samozřejmě reagovat a vývojem se přijde na úplně všechno.

Milá Ivanko, obraciam sa na teba s prosbou o pomoc. Tento dopis v myšlienkach píšem už roky a neviem ho dobre formulovať. Píšem ako viem. Ty asi budeš hneď vedieť o čo ide. Počúvam všetky tvoje prednášky už odkedy si začala prednášať a párkrát sa mi podarilo prísť aj osobne. Keď ťa počúvam, viem presne: Áno, je to presne, áno ako hovoríš, presne o mojom živote a mojich problémoch. S teóriou úplne rezonujem a v praxi

to nedokážem. Dokonca sa mi zdá, že je to stále horšie a horšie. Prosim o pomoc v tomto probléme. Pomáham už veľa rokov v neziskovej organizácii, dobrovoľne. Kedysi som si to veľmi priala. Bolo to pred viac ako 35 rokmi, keď som si to doslova vymodlila. Slyšíte to? A splnilo sa to. Bolo to ako zázrak, že sa splnilo niečo, čo sa zdalo takmer nemožné. Otvorili sa hranice a ja som mohla byť na vytúženom mieste, robiť vytúženú vec a byť na blízku toho, koho som zbožňovala a stále zbožňujem. Hoci už som odložila fanatizmus a už som nejaká iná. Teraz ide o tento problém. Striedam sa tu v ašráme s jednou pani, ktorá ma šikanuje. Vidíte to, ašrám a šikana, jo?

A ja sa nedokážem brániť a už som z toho na zbláznenie. Vyčíta mi snád' všetko, čo robím a trápi ma a hrnie. Ja len ustupujem a nedokážem sa jej postaviť a brániť sa. Som už s nervami na konci a radím sa s psychoterapeutmi, s psychoterapeutkou. Je to viac už ako 10 rokov. Už sa to tu všetko riešilo, nič sa nezmenilo. Len som stále viac z nej na nervy. Som kamarátka Zuzky z Viedne a z videnia ma poznáš. Moc sa na prednášky nedostanem, občas áno, ale v myšlienkach som stále niekde u teba a pri твоjich prednáškach. Ďakujem, s láskou zdraví Jana.

Ano. To je klasický postup. Před pár lety jste byli samozřejmě v bílé magii. Modlili jste se, ještě než jste získávali. To znamená, že jste si přáli něco. Ano, bylo to nutné. Hmotná složka Satan vždycky ví, co potřebujete. A bylo vám to splněno, abyste zjistili opak, takzvaný rub jedné mince. Vy moc dobře víte, že všechno má dneska svůj dobrý pohled a svůj jakoby nedobrý pohled. Ale to je všechno dualitní věc. Pokud bude Ego ještě běsnit proti tomu, co se odehrává, nikdy se toho nezbavíš. Jestliže tam je někdo, kdo mě šikanuje a pozor, je to hmotná složka, tak já, jako Vědomí toho těla jsem si připravil tuhle zkušenost. A dokud budu já jako Jana útočit v negativních myšlenkách na tu šikanu toho člověka, tehdy já v osudu a v programu mého těla mám, že ten člověk mi to musí neustále dělat. Jestliže si uvědomíte svoji skutečnou realitu, že my jsme jedno Vědomí, teprve pochopím, že já nebudu bědovat a útočit žádnou negativní emoci ani na situaci, která se odehrává. Nebudu bědovat na čin toho člověka, protože já jako Vědomí v tom druhém člověku si to sama činím. Východ z toho má jenom jediný děj, kdy mě nebudou vadit situace na první až páté čakře. Nebude mi vadit hmotná složka toho člověka na první až páté složce. Ale já zareaguji jenom tělem, bez negativní emoce. Tedy nedovolím to tomu člověku. Řeknu: A dost! Protože já vím, že ten člověk... když máte negativní emoci, tak si to uvědomíte, že on ubližuje sám sobě. On to ještě neví, jinak by tu šikanu nedělal. Tehdy já musím svému Vědomí v tom druhém člověku pomoci a opravdu mu to zbrzdit. Ale to dokážete jedinež tehdy, kdy začnete být vděční za to.

Když se říká prohlášení na první čakře, tak tam se jedná o uvědomění si toho, že já jako Bůh jsem si zvolil všechny obleky tohoto světa. Už jsem vám mnohokrát vysvětlila, že vy jste všechno, na co se podíváte. Vy jste Duch. A v každém životě se vám přičítá Duch těla, ke kterému přestanete cítit odpory s negativními emocemi. To znamená, že v každém životě vám přibývá větší prostor v Duchu a zvětšujete se. Zvětšujete svou

celistvost, až se dostanete do stavu Jednoty. A ubývá vám v každém životě samozřejmě těch, co je nesnesete, které odmítáte v jakékoliv emoci. Ta škála je veliká, od jedničky do pětky. A teprve tehdy prohlédnete, kým jste a spojí se veškeré Vědomí, kdy už vám tady na planetě nic nepřekáží, ani nikdo. Takže nemít odpor ani k situaci, že jsem šikanována. Jestli ten odpor tam je a to tělo pořád běsní, tak se nedá nic změnit. Vy to můžete změnit jenom sjednocením. A tohle je zapotřebí pochopit. To znamená obrovský soucit. Není co odpouštět, Vědomí toho člověka je vaše. Takže vy v plánu máte, že to ještě má pokračovat. Takže vy později zjistíte, že není komu co odpouštět, že jste si všechno naprogramovali sami. Ten vývoj je stanovený a svůj čas, kdy pochopíte, je také stanovený. Takže jestliže tam je někde ještě odpor, byť situační, nedá se scelit Vědomí. A pozor, pak je blahem, že ten člověk vám to dělá. Ještě jste nedolezli na dno. Ta cesta je hodně dlouhá. Někdy stačí ještě jednou nebo dvakrát to slyšet, aby vám došlo, o čem to je. Tento člověk je pro vás obrovsky dobročinný. Ano, vezměte si, že to je další šance.

Já vám pro jistotu ještě řeknu prohlášení na první čakře. Pozor, vysvětlím vám... někdy se mě ptáte: Jakto, že prosím, když vám tvrdím, že neprosím? Jenže já žádám sama sebe, což vy nevíte. Jestliže jste uceleným člověkem, pak smíte žádat, protože žádáte sami sebe v druhých tělech. Prosba oddělenosti v dualitě znamená, že prosíte, aby něco odpadlo. Ne!

Takže. Otče, prosím, Otče ve znamení mé vlastní Vědomí. Mé vlastní Vědomí, Otče, prosím, aby jsi mi odpustil odpory těla mého jména, za které jsem se do té doby považoval. A zapomněl jsem, že jsem Vědomím celé této planety. A tedy já, Vědomí celé této planety, jsem si zvolil činy zdánlivě druhých jiných těl, které mi přišly udělat činy, které jsem si já sám zvolil a svým vlastním Vědomím připravil jako další šanci k tomu, abych konečně v čase činu druhého lidského těla jsem dostal šanci na to, nepřevzít odpory těla svého jména. A tím se neroztrhne naše společné Vědomí.

Tohle musíte prožít v té hmotné složce, v těle člověka s vaším jménem. Teprve tehdy a proto, když na vás někdo útočí, pořád opakovaně, vám dává další šanci. Jestliže ho zase odmítnu, on to dělat musí, až vám to jednoho dne konečně dojde a přestanete na něj útočit. Ten, kdo útočí, musí být znova zachraňován svým vlastním Vědomím v druhém lidském těle, neboť jste si to vzájemně slíbili.

Ahoj Ivanko, moc tě zdravím. Stala se mi taková věc. Léto bylo celkově náročné, v červenci jsem marodila 21 dní. Netuším, co to bylo. Ale tak zle fyzicky mi ještě nebylo. Všechny moje plány zkolabovaly. Nevyšlo mi zaměstnání, nemohla jsem si platit nájem, a když jsem se jako 40ti letá žena nechtěla vrátit k mámě, musela jsem. Ona je černý mág.

Jo, to je super, vidíte to? Zkrátka je připraveno, že se tam vrátíte a něco si zopakujete. Teď jsem o tom říkala, že to je pak blaho, proboha. Jakmile to budu odmítat, tak se budou zhoršovat stavy. Takže super, vzhůru k černému mágovi, ať prokážu, kým jsem. Do jaké úrovně jsem se dostal.

Vzpomněla jsem si na tvá slova ze statku, že mám kolem sebe černou a bílou magii. Máma mě zkouší tím, že mě ponizuje, útočí na mé slabiny. Po jedné hádce, kdy jsem se učila nastavovat hranice a zůstat při tom vnitřně klidná, což mi ještě stále nejde, se mi stala taková zvláštní věc. Mám na telefonu tapetu, obrázek Ježíše. Čtu Nový zákon, chodím na mše poslouchat jeho učení. Je to pro mě relax, únik v tom náročném období. Tapeta na mobilu se nedá změnit jen tak. Je fixně daná mojí velikostí. Po té hádce s mámou jsem vyšla ven podívat se na hvězdy, je to můj takový letní rituál. Sedla jsem si na lavičku, zvednu mobil a koukám, celou plochu displeje zabíral detail, jak Ježíš ukazuje na své srdce „čistota srdce“. Neuvěřitelné, jak mi Nadjá dává najevo, že mám stále zůstat v čistotě srdce, ať se děje, co se děje. Řekla jsem to mámě, byla zticha. Ona ví, že já věřím. Někdy je až krotká. Minulý týden na mě zaútočila až fyzicky, byla to síla. Viděla jsem tu zkoušku, to nebyla ona. Vyvalilo se tsunami. Mé tělo to pozorovalo, ona čekala, že budu reagovat a já nic. Seděla jsem tiše se skloněnou hlavou, trvalo to něco přes hodinu. Víš, po takovém útoku jsem vždycky utekla. Utíkala jsem z domu odmala. Ted' ne, neutekla jsem z domu. Moje tělo bylo v pohodě, necítila jsem nic, nic než pokoj. Byla jsem z toho moc překvapená, že necítím žádný stres, chvění. Předtím jsem plakávala, cítila paniku. Situace se vyřešila tak, že ona odešla se svým přítelem, též černý mág, bydlet na chatu a já jsem ted' v bytě. Přeji si vyřešit svoji finanční situaci a být nezávislá. Pokouším se o to celý život a nedaří se mi to. Poslouchám tvoje přednášky po letech, opět od první a vnímám to úplně jinak. Věci samy zapadají a vidím, že vše je program. Je to osvobozující a je to tak, jak to má být. Jen žít, dýchat. Ale mám pocit, že irituji své okolí. Myslí si, že jsem nezodpovědná. Ať si myslí o hmotě, co chtějí. Já vím, vím. Tolik jsem ti jenom chtěla napsat a pozdravit tě z Košic. S láskou a úctou, XY.

Ano, přesně takhle to pracuje. Vidíte, je to připravené i na ten předcházející dotaz. Jestli něčemu odporuju, tak je pro mě skutečně nádhernou věcí, že se můžu znova tam dostat. Dostanu se tam samozřejmě připravenou situací. A tehdy najednou zažijete, že celé léta, když se vám nedařilo zachovat klid, tak ono to přijde úplně samo. Je to připravené, až když se přestanete bránit. A tehdy prožijete šok. Bacha, neplácát si na rameně: Ty vole, já jsem dobrý, jsem to dokázal. Už jste zase hmotou. Vy jako Bůh jste si zvolili časovou jednotku, kdy najednou zažijete to nic. A pozor, tehdy si to uvědomí i ten Duch v tom spoluhráči. Najednou pochopí a třeba skutečně jde i z té cesty. Vidíte, ta matka odešla bydlet na chatu, nechala ji v tom bytě. A pozor, on třeba bude běsnit, ale tam budou spíše výčitky, že to dělá. Když ten člověk vždy pochopí, má svoje prožitky, které pokračují ve vývoji dál. To už neovlivníte. Takže prosím vás, každý si jenom počkáte. Ale buďte rádi, že se vám věci dějí. Čím obtížnější věci projdete, a tělo nebude křičet, tak se vyvazujete. Vyvazujete se z hmotné složky. Pochopíte, kým jste. Ale vždycky budete šťastní, že jste to prožili.

Dobrý večer pani Ivanko. Prosím vás o radu, ako prekonať panický strach a úzkosť. Už mesiac, od kedy som omdlela, nemôžem spať. A aj keď zaspím, tak sa zobudím na búšenie srdca, buď s nízkym alebo vysokým tlakom. A okrem toho 2x sa mi stalo, že som sa zobudila s necitlivým ľavým ramenom a ľavou nohou. Vopred veľmi ďakujeme. S láskou, XYpsilóni.

Pamätajte si... zkúste si predstaviť, keď príjde v noci treba strašenie. Už ste to mnozí zažili. Museli ste... tým sa prochádza samozrejme do oblasti brány 4D, kedy pociťujete nočné strašenie. Napred príjde projekcie vášho tela, ktorá treba zvedne peřinu, alebo fakt cítite obrovské zlo, ktoré treba stojí vedle postele. A pozor, prichádza reakcie tela, obrovské bušenie, strach, ten taky patři tělu. Takže tělo vám udělá projekci něčeho, nějakého bubáka a udělá vám projekci, že se bojíte. A mluvím o tom právě proto, že i ten strach z toho, že jsem zkolabovala a že jsem měla někdy vysoký, nízký tlak... To tělo vás bude drtit v tom případě, že vám hodí v noci to vzbuzení a najednou to bušenie samozrejme. Pokud vám to bude lhostejné, zachováte klid, budete to jenom pozorovat, tak to zmizí, okamžitě. Jakmile ne, budete se toho obávat. Kdy zase v noci se vzbudím? Kdy zase mně bude zle? Protože vám je potom zle samozrejme z toho, že odmítnete i to bušenie a pak to narůstá. Takže pozorovat, být klidná. Nechte se vyšetřit klidně doktorem, když nemáte odvahu to přijmout, abyste zjistili... a tak to pracuje teď poslední dobou. Lékaři zjistí, že vám nic není. Vzpomeňte si na ten dopis od Michala, který tady psal. Ano, lékaři zjistí, že to nic není. Že se vám skutečně nic v těle neděje, ale vy se potřebujete stabilizovat buď na jedničce nebo na trojce. Kdybyste se obávali nebo odmítali, že se vašemu tělu něco stane, máte tady i zkoušku nastavenou na takzvanou smrt. Protože smrt normálního těla - klasická, tak jako my ji známe jako lidé, je naprosto stejná jako smrt Ega. S tím rozdílem, že vaše tělo to zažije, ale je tady pořád. Jenom zemřou negativní emoce a vy tady dostanete najednou i přes tyto stavy pocit, že najednou vám je jedno. Je vám strašně zle, buší vám srdce, nevíte, co vám je, ale najednou vám je jedno. Tak jó, jestli mám zemřít, tak zemřu. S údivem zjistíte, že se smrti vůbec nebojíte a najednou to zmizí. Stavy paniky těla zmizí. Vy jste překročili určitou oblast, na kterou se čeká. Ale nechte se před tím zkontrolovat, abyste se zklidnili na první čakře, abyste k tomu měli samozrejme i sílu. Někdo to dokáže i s tím nekontrolováním, ale běžte si milimetr po milimetru. Posouvejte se, tak jak vám to vyhovuje, ano? Je to váš život. Vaše tělo, které jste si oblékli. Takže vy musíte vědět, jak chcete postupovat a jak ne.

Ivanko, můžu?

Ano.

A co strach jakoby z toho utrpení před umíráním?

To je to samé. Uvědom si, že Ego kouká buď do minulosti, kdo ti co kdy udělal, kdo tě našťval, kdo byl špatný, komu jsi neodpustila, kdo ti vadil, kdo tě zkritizoval nebo ty ho kritizuješ do té minulosti. Takže furt koukáš do té minulosti, než si to vyčistíš. Tohle už většina lidí z vás má jakoby zpracované. A další stupeň je, že koukáte do budoucnosti.

Stačí tělu říct: Až to bude, já si počkám. Vy nevíte, co bude. Takže tělo ti tam hodí: Ježíš, co když budu trpět, než budu umírat? To nemůžeš vyřešit. Ty máš správně Egu vysvětlit: Až to přijde, tak to budu řešit. Pevně věřím, že mi někdo pomůže. Dá mi lék proti bolesti. Ale nemusíš mít vůbec žádné bolesti samozřejmě. To jsou věci, které se zkrátka udějí. Takže musíte se umět obrnit a říct tomu tělu, tomu Egu vlastně, které vás ovládá, ty své procesy. A věřte mi, tehdy pak k tomu ani nemusí dojít. Všechno proběhne velmi hladce. Lidé, kteří umírají velmi rychle a je to třeba dramatické pro okolí, pro rodinu a to už dneska zažíváte. Já už se setkávám s novými lidmi, kterým třeba nečekaně zemře tatínek, maminka nebo někdo z rodiny. Ti ani neví, že zemřeli, když je to velmi rychlé. Třeba upadnete, přijde infarkt nebo náraz v autě. Tak to vaše Vědomí najednou kouká, vedle leží tělo a říká si: Hele, tady ležím, takhle koukám. Neví vůbec. To je mžik. To je to nejkrásnější, co bych vám přála. (Smích) Zní to blbě teda no. Ano, a naopak to pomalé samozřejmě, to je jakoby náročné, ale i to se dá zvládnout. Čím více se budete obávat toho náročnějšího, to si pište, že hmota má něco připraveného. Zbytečné. To, co má být, to bude. A tím jste si zvolili a máte tím projít. Tak nemá smysl se dneska tím strachem zabývat. Strach patří na první čakře k procesu na jedničce, takže to vás pak svazuje a bojíte se a jsou pak zádrhele. Člověk, který je smířený, opustí tělo lehce, to si pamatujte.

Vzpomeňte si třeba na příběh, kdy Nadjá vědělo, že moje jedna z dcer se strašně bojí porodu, a protože byla schopná vědět věci... proces těla je nastaven, tak tam bylo pro ukázkou nastaveno, že přišla pomoc. Přišla pomoc jakoby shůry, protože ona byla vždycky velký bojovník a je to úžasná holka. Tak bylo jasné, že za to, co dokáže v pracovitosti a vlastně v tom, co vytvářela pro lidi okolo sebe, byť byla logická, byť tam bylo hodně takových těch vlastností, které byly svazující. Tou prací a nezištností prokázala spoustu věcí, takže bylo jasné, že na této úrovni jí bude pomoheno. Toto Nadjá ví o vás, to jste vy. Vy si to tvoříte a vy si to objednávejte. A tehdy z jednoho francouzského... vlastně to byla fara, tam byl nějaký farník, který byl médiem. Tak přes to médium přišla z Nadjá zpráva od tehdy mého mrtvého otce, který se s ní spojil a řekl jí: „Budu tam.“ Bylo zapotřebí zklidnit první čakru, aby se nebála. Tam je strach. A tehdy všechno proběhlo. A tohle máte nastavené v celém životě. Jestliže odoláváte strachu, nemáte se čeho bát. Pak se vám odchází lehce. Jestliže se první čakra sevře, máte strach, tak odcházíte vždycky těžce. Takže vy si vlastně připravujete ten odchod potom jakoby dramatičtější. Je to zbytečné. Teď to nemůžeš vyřešit, jo? A je dobře, že spoustu věcí nevíte. Tak se nebojte a všechno hladce proběhne.

Není tady někde Dan? Děkujeme Patriku, ahoj a hezkou cestu. (Potlesk Patrikovi.)

Dobrý večer, Ivanko. Ani nevím, odkud začít, a zda mi vůbec odepíšeš. Odešla jsem od partnera ze vztahu, který neměl budoucnost. Každý máme představu o rodině zcela odlišnou. Mám dvě děti z prvního manželství, jsem vdova. Můj muž byl slušný, pozorný a milý člověk, kterého jsem si jako děvče vysnila a myslela jsem si, že spolu zestárneme. No jemu se ukončila cesta v životě dříve. Došel do svého bodu B, když jsme s tím vůbec nepočítali a ani nepřipouštěli, i když to byla rakovina lymfatických uzlin. Po 5 letech jsem potkala člověka, který věděl, že mám

dvě malé děti, chlapec 6 let a dcera 11. Chtěl rodinu a já si myslela, že to bude navždy. Máme spolu dceru, 5 let, o kterou se teď soudíme. Náš vztah jsem ukončila já. Víím, že to bylo správné rozhodnutí, protože jsme se spolu jen trápili. Starší dcera, které je v současnosti 15 let, navštěvuje psychologickou poradnu. Tak i kvůli tomu, co jsme prožívali. Teď bulím jako kráva a to již druhý den, že nejsem dost dobrá a že mě nikdo nemá rád tak, jak mě měl můj zesnulý manžel. Vyčítám si, že děti trpěly a že musely prožívat stres. Vyčítám si, jak jsem mohla naletět takové přetvářce u druhého manžela, cítím se jenom použitá k porodu dítěte, aby měl navářeno a uklizenou domácnost. Žádné pohlazení, společné chvíle. Cítila jsem se jako rohožka. A naše dcera, když přijde od tatínka, povídá jaký je skvělý, jak bylo u něj super. A teď říká, že prý má přítelkyni, princeznu a líbají se a budou mít děťátko. Vůbec mě nesere, že jsem odešla. Já věřím v upřímnou lásku. Ale teď brečím, to bude lítost či co. A nechápu, proč brečím, když vám někdo řekne, že tě miluje a potom miluje někoho jiného. Ze tvých přednášek víím, že si to přejeme zažít a proto se nám to děje a proto žijeme takový život. Ale jak tomu Egu vysvětlit, ať jde do prdele a na partnera se nezlobit? Protože ten vztek je silný, neumím s ním komunikovat. Vytáčí mě, že komunikuje jako dítě a ne jako zodpovědný chlap. Například se chce domluvit ohledně setkávání s dcerou, ale neřekne žádný návrh. Ale když mu nějaký návrh předložím já, tak nesouhlasí. Myslím, že trpí jeho Ego, že jsem si dovolila od něj odejít. Naštve mě pokaždé tak, že bych mu jednu ubalila. Vždy mě ale zadrží myšlenka: Jsi kráva, máš 3 děti a je potřeba se o ně starat. Víím, že všechno je dobré, ale přešlapuji na místě. Co mě posune dál? Ta lítost, že nejsem dost dobrá, no děš. Když si najdeš čas, prosím tě odpověz: K čemu je to dobré? Co mi to má říct? Naučit mě? S láskou, XYpsilonka.

My všichni jsme jedno, to si pamatujte. Jestliže budu ještě rozdělovat, že ke mně se choval někdo tak a teď se chová k druhému lépe. Vždyť šlo o to, aby se choval lépe. Je to pravda? Je těžké pak přijmout to, že ke druhé ženě se chová líp. Ale zaplať Pánbůh za to. I on se uměl změnit. Ale já jsem si to zvolil. Musím přát druhému člověku. To, co má být dopřáno mně, musím to dokázat. Ta bolest, kterou tam prožívá, tu podsouvuje tělo, protože to chce zažívat. Člověk si něco samozřejmě vysní. Je to pro vás vždycky dobrá zkušenost, a pokud ji znehodnotíte, že je špatná, budete trpět. Bude se opakovat. Je to zbytečné. Tady je hodně věcí, které jsou zbytečné. Vyčítáte si, že jste neukončila ten vztah nebo že jste vlastně toho člověka neprohlédla. Neměla jste prohlédnout. Ale teď máte dítě, to je výtěžek. Dalšího člověka, o kterého se můžete starat. Příště to rozpoznáte a budete zasahovat rozhodně dřív, když bude někdo ubližovat vašemu dítěti. To je také dobrá zkušenost. Nikdy nevíte, co jste prožívali v minulosti. To znamená, jsou zbytečné výčitky. Teď se budu starat o děti, nebudu si vyčítat, budu mluvit s dětmi. To, co dítě přijme po vysvětlení, tady bude muset zaplatit. Tam zřejmě bylo asi odmítání těch dětí z prvního manželství, což rozumná žena s dobrými velkými zkušenostmi se tomu vyhne. Touha po tom pokračovat v partnerství dál zahyne na úbytě, když si uvědomíte a prohlédnete napřed vlastnosti člověka, protože vy jste

zodpovědní za to, aby vaše děti z prvního manželství byly v klidu a v míru. Někdy se to samozřejmě objeví až později, ale věřte mi, že prvotní znaky tam jsou. To všechno musíte prožít právě proto. Všechna ta utrpení, která se tady žijí ve 3D světě. Abyste to dokázali odhadnout. Abyste věděli, do čeho jdete. Abyste předpokládali. To je strašně důležité. Pokud to škrtnete jako špatnou zkušenost, jede se dál. Takže vybrat si a vyhrabat si z toho všechno, co je plus. Nevyčítat si, byla to dobrá zkušenost. Jestliže přijmete všechny pozice, krok za krokem, které vám tam Ego podhazuje jako špatné, pak se budete umět postavit na nohy, zmátořit se a postarat se o ty děti dobře a v klidu. A radovat se ze života. Ale jakmile tam je útok a zlost, nevyřešíte to. Budete to řešit pořád a neustále. Je to zbytečné. K čemu se na něj zlobit, vždyť on opravil.

Já jsem nedávno mluvila s jednou ženou. Její manžel měl paralelně vztah. Dokonce ona o tom věděla, souhlasila. Víte, některé bílomagovské stavy vyžadují i takové děje, kdy dobrovolně a s láskou přijmete, z velké lásky ke svému manželovi, že on bude mít jinou partnerku. A budete žít v takzvaném trojúhelníku, to jsou extrém, pozor. Bílí mágové se za to chválili, jó? Jenže pak nastal vyšší stupeň. On s tou další partnerkou, a žili v jedné domácnosti, se rozhodli mít děti. A dokonce se přibližují dvojčata, což už teď ta původní žena nedává, i když ví, že miluje i jí, i jeho. Jiným způsobem, ale miluje. O její děti se on moc nestaral, to ještě byl takový fanfaron, který si dělal, co chce. A my když jsme spolu mluvily, tak říkala: Jakým způsobem to mám teda teď přijmout? Já říkám: Propusť ho, už si na něj nedělej nároky a popřej mu to. Vždyť ty jsi chtěla, aby se konečně začal starat o nějaké děti. Teď se těší, tak ať si opraví svůj běh. No jo, to mě nenapadlo. Strašně se jí ulevilo. Ano, jestliže já někomu vyčítám, že má takové a makové vlastnosti, konečně přijde jakoby ten děj na řadu, tak je to samozřejmě zastřeno jakoby vašim utrpením vašeho těla. Říkám: Nikdo ti nepatří! Už konečně to uzavři, budeš šťastná a spokojená. Nenech tělo zbytečně běsnit. Věci jsou rozjeté. Máte spolu děti, které budou mít teď sourozence. Když už jste svolili k takovému ději, tak to pusť, strašně se ti uleví.

Mnozí kolikrát... já to teď vidím na těch dopisech, co lidé píšou za příběhy, to jsou tak zašmodrchané věci. Když pořád lpíte na tom, co se vám děje, nemůžete prohlédnout Jednotu. Ten muž si užije své, protože udělal druhým to, co udělal. A on sám se bude ještě dalších 20 let starat, než vyrostou děti, které se mají narodit. A tehdy mu samozřejmě věci dojdou. Mezi tím vy už můžete odpočívat. Je z čeho se radovat, jenom je zapotřebí nepodlehnout tomu křiku Ega, které tam hází samé ty špatné jakoby pohledy. Vždycky se dá na tom vyhrabat něco dobrého.

Dobrý den Ivanko, moc vás zdravím. Děkuji vám za vaši neúnavnou snahu vysvětlovat a vysvětlovat stále to samé tak trochu dokola.

Tak, tak, jak flašinet. Já jsem nedávno byla, asi před rokem, ve Žďáru nad Sázavou a tam byl jeden muž, který má úžasnou 16ti letou dceru, která mě poslouchá už léta. A když jsem tam vysvětlovala spoustu věcí, tak on mi potom napsal krásný email a říkal, že mu ta jeho dcera říkala: Ježíš, chudák Ivanka, vždyť ona to říká furt dokolečka. Já už vím, co řekne. Výborně, to stačí, ano. Někomu to dojde. Ano, samozřejmě už někomu z vás a už někdo samotnému, když dojde k přijetí, tak vám spadne do hlavy přesně

odpověď a přesně tu by řekla Iva, jó? Vy potřebujete nemít odpor. Jestliže přijmete věci, napadne vás, jak z toho vybruslit, protože tehdy jste Bohem. A ten Bůh to ví. Zablockovaná hmota to neví.

Předem děkuji za objasnění několika mých otázek, které mi vrtají hlavou, při poslechu vašich přednášek, a opakovaně mi tam naskakují. Ano, Ego rádo opakuje. Třeba se k nim dostanete při dalších přednáškách. Myslím, že nebudu jediná, kdo hledá hlubší pochopení. Když mluvíte o tom, že věci jsou nastavené, osud je daný, rozumím-li vám dobře, každé naše rozhodnutí, pochopení v čase, zdánlivé selhání či zdánlivé úspěšné kroky. Pak mluvíte například o nějaké situaci, jako kdyby se v ní člověk mohl lépe, moudřeji, dejme tomu namísto lelkování v posteli. Může se rozhodnout a tu svoji hmotu nenechat za sebe rozhodovat. Víte, nerozumím tomu, protože to vyvolává dojem, že se můžeme rozhodnout a tedy určitý děj a výsledek proběhne jinak než když ne. Je to takové zvláštní téma, které jako kdyby říkalo: Vždyť je to jedno, stejně to bude, jak to bude. Tak proč se snažit? Nebo o co se snažit? Stejně udělám, co udělám, co je nastavené.

Ano, ale pozor, vy to potřebujete přijmout jako dobrou věc. Jako dobrou zkušenost, ať to dopadne jakkoliv. Jakmile to odmítnete, je jasné, že to odmítnout máte, protože to máte nastavené a bod pochopení je ještě někde v budoucnosti a musí se ještě zopakovat. Tohle vám vlastně tím vysvětluju.

Vypadá to trochu, jako když jakákoliv naše snaha je vlastně úplně iluzorní a tím zbytečná, protože stejně se nestane nic, co by se stát nemělo. Ano. Čas, kdy vaše tělo přestane mít odpory, je nastaven. A čím víc se v bílé magii snažíte to zlomit vůlí člověka, tím víc vzrůstá hmotné Vědomí, takže se vám to nedaří. Vy zkrátka musíte povolit. A tahle informace je pro vás důležitá, protože já vám ji můžu říkat stokrát, nezanechá to žádný dopad ve vás, ale najednou to tam máte. A zkrátka vám to dojde. Proto Iva donekonečna mluví. A teď pozor, nebojte se, nejsem trpělivá (smích), to se vám zdá, já totiž mluvím sama k sobě. Super, co? Já pro sebe fakt udělám všechno. (Smích.)

Další věc, otazník je ohledně léčení, meditací a podobně. Pokud tomu rozumím, jde v principu jen o to nebojovat s tím, co je, nevidět to jako černé a v mém jinak bílém životě, tedy bolest, nemoc přijmout, nesnažit se jí zbavit. Oukej. Ale při vnitřním přijetí a nestěžování si, přijetí všeho jako výzvy, prostě nové situace, není zřejmě nic proti ničemu v ní dělat pro sebe nejlepší, což je odpočinek, zacvičit si, zklidnit mysl, tělo třeba meditací nebo masáží, použít léky. Ty například utlumí bolest, když je vyčerpávající nebo přijmout chemický lék a léčení od lékaře, který mi ho předepíše či bylinky od léčitele bylináře. Není to vše stejně jen o postoji?

Ano, když se toho chcete mermomocí zbavit, tak už to je odpor. Když jenom půjdu a to tělo někam dovedu, aby mě namasíroval záda, a nepředpokládám, že se to ztratí. Víím, že to musím přijmout. Samozřejmě nic jiného s tím neuděláte. Vy si to potřebujete

prošlapat. A tohle potřebujete pochopit. Můžete si klidně vzít pilulku. Já jsem vysvětlovala princip. Vezměte si, bílá magie... budu bílý mág. A bílá magie chce usilovně zachraňovat svět a pomáhat. Každý z bílých mágů jednou zjistí, že se úplně umlátí až k smrti tím pomáháním a světu stejně nepomůže, protože ten člověk si zase přijde s něčím jiným. A vy jste unavení, znechucení, už pak máte odpory, jo? Nejde to. Bílá magie totiž pomáhá tomu člověku nebo té situaci v tom konkrétním jednom případě. Jenže ten život má další případy, další dění. Takže nemůžete zachránit. Ne, vy potřebujete změnit postoj. Iva vlastně taky v uvozovkách „pomáhá vysvětlováním“, že každý sám za sebe tohle musí pochopit. Ten, kdo to má v ději těla nastaveno, že mě sto procentně pochopí, ten si umí pomoci v každé situaci, protože umí v pokoře přijmout děj svého osudu. A tehdy on sám sobě pomůže navždy. On se sjednotí. Takže vy nemůžete nikdy pomoci druhému tělu, druhému člověku. Můžete mechanicky, samozřejmě. Později, když budete bez odporů, budete vědět, komu můžete a komu nesmíte pomoci. A právě to, že mu nepomůžete, mu pomůže. Protože znáte jeho stav Ducha, ve kterém se on nachází, a znáte a rozpoznáte jeho odpory, protože jste jeho Vědomí. To není bílomágovské štourání se v hlavě druhého člověka, to je spojení Ducha. Tehdy rozeznáte, kolik egoismů v sobě má a jestli mu smíte dát peníze anebo jenom jídlo a možnost se vykoupát. Protože on by toho zneužil a vy byste ho vlastně poškodili, což bílý mág, který ještě žije v dualitě, nemůže rozeznat.

Dan už kašle. Takže to je úplně padla? To jsme úplně na konci? Já myslela, že je ještě jeden oddíl. (Smích). Hele, tak já se s vámi loučím. Asi jsem toho moc ještě neřekla. Mám tu ještě balík. (Smích publika). Mějte se hezky. Bylo mi s vámi zase fajn. Doufám, že se vám tam zase trošku rozsvítily hvězdičky. Kdysi dávno jsem byla u jedné paní, která na mě koukla a říká: Vy jste zvláštní, (to už je asi 30 let) vy máte ve třetině těla takovou zářivou energii hvězd. A pak máte ještě ve dvou třetinách těla jakoby takový závoj a v tom ty hvězdičky problikávají. A já tam vidím, jak ta zářivá část se zvětšuje a zvětšuje a zvětšuje. No vy tam jednou dolezete. (Smích). Tak já vám přeju, abyste tam dolezli co nejdřív. Každý to tam máte, to si pište. Mějte se. (Dlouhý potlesk, poděkování Ivance).